

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Praedicatorum Friburgensium lector - Cod.
Ettenheim-Münster 191**

Weisser, Philipp

[S.I.], 1628-1929

Institution
m dialecticarum. Pars secunda

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](#)

compositio[n]e, q[uod] conponit p[ro]tem in subiecto
 et in rebus aliis q[ua]nta vocis sive sententie ex
 significat ut dicitur. Et quod p[ro]tem in subiecto
 ea quae p[ro]tecta p[ro]tem non ad fungit se dicitur.
 me in utero loco, quo nos h[ab]emus agere

INSTITUTION^V DIALECTICARVM PARS SECUNDA

Consideratis istis q[uod] ad ianu[m] ridentis opem
 p[ro]stare et ad n[ost]ram opem penetrantia non
 p[ar]am inducere in debitos. Legimus ut de
 ipsa opem; quam autores obiectum fruste
 ducunt lib: Regi hermenias certe constituerunt
 eius proprietas agamus aliquis. Et licet de
 terminata proprie, cum alii estib[us] post eo,
 in explicatum, formaque instituere potuisse
 q[uod] hoc formularies fuisse tu in opere positos sap[er]e
 petit

positionem exercere intam ideo tractatu de
Suppositie post profectis Socrata natus
graduum existimamus. Quare sit.

Dubium Primum D.

Quænam sit essentialis
Definitio Propositionis
in communij.

Artus Proprietatem vel Enuntiationem sic sit.
Propositio est Præter verum, vel falso
sum significans.

Hoc definitio estis non est sed tunc explicativa
propria. Probatur. Definis estis debet explicare
hanc item sua predicata estis, sed huc definitio
non explicat ipsum formam sed cetera istra sed
tunc est genus, genotia, et predicationem. Ergo
nunc definis estis, sed explicativa propria.

i. Perihem:
cap. 4.
Definitio propriæ formæ
estis.

Defis explicativa

Hac defis explicativa
genotia estis.

Quare supposita hinc definitio quia prædictio
nisi. secundum rubrum. assignandum videtur
de geno tota tria prædictio et scilicet.

Possit a non in congruè assignari ista.
Propositio est Præter perfecta alius
de aliis enuntiatione.

Definitio estis.

Probatur quod sit estis. Hoc defis, subiuxta genus
et cetera est predicata estis prædictio; sed estis
definitio. possit assignari. ex mā, estis estis
naturis ipsam significata. Probatur autem.

Genus

Gens in hac defini^e.

Dicitur Generis

quid Emanatio.

Veritas duplex.
Neutria. Elatior,
gentler.

Gens in hac defini^e ^{oratio}, perfecta, p^{er} conuenit
cum aliis crux perfecti. Religio non per
firme eam sacerdotem faciunt ab aliis crux
tunc perfecti, quia in perfectis & iustis de aliquo
encontrantur. Ad iustitiam perfectam ut obiectio,
in illis eis sacerdos subiffacit & contra &
firme Artis allabatur, fieri solebat. si: illam
non vici per gens. Ad quam multi respondent
ad definitionem sacerdotis & dei per gens remotum.
Sed cum crux perfecta sit vera p^{ro}p^{ri}a gens regum
tu p^{ro}p^{ri}is, ut omnes fabentur; nonne approbat rati^{on}
q^{ui}ntur in S^{an}ctis illam non ex iuramento. Deinde
cum ex p^{ri}mo Cabris sit, illum ad dico
Et licet hec & a deo sit g^{ra}tia; sed vero de
sensibilia tunc, ut distingui, & per eam q^{ui}ndam
ratio et ipsius p^{ro}p^{ri}is expositio, nonne per eam
Artis tu hoc loco agnoscere possis, sed non enim
hanc per uenit & Latin^{um} definire n^{on}. Q^{ui}na
enunciatio idem & atq^{ue} inter p^{ro}p^{ri}ato fuit q^{ui},
gabiv^{is} animi. sed in rebus materialibus non q^{ui},
sunt illis respectu, quia in re iustitiae. Ergo
& p^{ro}p^{ri}is sub nomine enunciatio quo hic ratio Artis
recte definitur quia sit dico uenit vel fuit,
cum signi can. ubi n^{on} rati^{on} loco gen^{er}e
vis. religio non loco sacerdotis. quia solis et aliis
spiritus conuenit, quia non sic in eis & quia
mentis et fabritiarum nevae similitudine debet cum
potest spiritu, hoc n^{on} n^{on} possibiliter est q^{ui},
tertius eam conueniat p^{ro}p^{ri}i. Et sic in trece,
satio: nam & domini spiritus habet veritatem ne
vitulum, qualiter fuit spiritus habet veritatem ne
& domini nevus falsus est, aeternas veritatis
biles & non & omnium fuit spiritus magis
Aetius vero spacio fuit eodem gen^{er}e fuit illa
& non veritatem, sed contingit enim habet veritatem
vel falsitatem.

Ad hanc nonnulli & p^{ro}p^{ri}is debent figurare non
ad

vel factum; indicando scilicet per modum indicacionis modi,
 quod nihil non placet nam hic definitur
 propriae vel ipsius aut propriam categoriam: et hypothetica.
 Secundum ergo in eis clauderet illam particularum
 si: sy caro nem vel factum indicando seque,
 ratur quod & pro hypothesis alia non
 possunt esse. Propterea quod in eis factum est sic sit.
 probatur proposita. Hoc n. proprius si Poter signum
 factum est. Socio. non significat nem vel factum
 sum indicando ut perit; in illa non verba
 non sunt in indicando modi. sed sicut illis non
 est proposita est, cum non habeat id & quod
 pertinet ad propriam. Vnde tu & apud eum
 sti quisque nesciis vel modis ab indicando
 regal ambi ex parte propria factum habet, ut in nomine
 & verbo tuis significat indicandum. Hoc forte dicitur
 auctores nesciis aliquid abstrahunt enim nos
 dicitur agentes de verbo, tamen nem dicendum.
 Rerum tu sy caro nem, nil aliud est, quod
 eo modo rem sy caro si cui re vera & a pars
 lo rei unde huc propter hoc est quod significat item
 quod ita & a parte rei significat factum
 habetur. sy caro vero factum per illam propriam enī
 si caro quod a parte rei non est. ut huius potest
 homo & animal, vel hic non est quod significat factum
 & res non sic est, si cui re illam significat factum
 habetur. hinc & illud talis locutus. Sic & quod res
 est, vel non est oratio vera vel falsa p.

Centra difficiem hanc sic explicabam
 Obiectio 1o. Datus signum proprium & nec
 vera nec falsa. ut potest facta bona non est.
 conseq: nescit ex parte facta bona & falsa
 & contento sibi dominio cognoscere. potest ans.
 ita proprium hanc proprium & falsum non
 facta. go, in his nem. potest hoc non
 in primis potest dicere istud illam proprium

pag: 79. de verbo.

quid significare
verbum.

quid significare
falsum.

Obiectio 2o.

et per veram, cum ipsa reclamat esse falso.
q. vera non est: nec ut dicere ipsi falsa in
dicat esse falso, Et hunc in hoc dicunt, ista q.
positio vera erit.

A d' hoc arguit $\text{P} \text{X}$ Enim modi proprieates falsificantes

appellandas posse dupliciter considerari.

$\text{P} \text{X}$ Ut demonstrares tu $\text{P} \text{X}$ Ut demonstrator.
Si accipiatur prius modo, concedimus illas nec ne-
ras nec falsas esse, ea ut est eis interpretationem mens
et proprieates dicuntur nec in falso obiectum illa
pro ipsa est cari obiecto neutrum figitur: si vel non
dictum hic non currit: nemine tu demonstramus, nec
re ipsa; et consequenter est illa est proposita cari ob-
jecto, debent eis praesertim esse nec in falso. Non ergo
demonstramus proprieates quae ipsius accipi possunt ut de-
cante colligunt ex hoc, cum in ut hoc est proposito
statim intellectus expectatur, quia propositum est falso,
ipsi fabram, forte nomine: hoc est lapis, lapis est lignum.
 $\text{P} \text{X}$ Vixies $\text{P} \text{X}$ Verum si falso ergo non sunt in proprie-
tate ipsius non ficitur nemus nec falso. omnes probatur
ex parte dicente, nemus est falso ipsi in via. ergo non
finitur in proprieate.

$\text{P} \text{X}$ Verum si falso ipsi in via sunt inde subiectum
ratione. In proprieate vero significabuntur, ut in signo.
q. proposito est figura vel fabra et signum neutrum
vel falso est. $\text{C} \text{ontra denominans}$ est in re P
denominatio natura, hinc in substantia sed neitas deno-
minatio proprietas, q. erit in illa ut in substantia.

$\text{P} \text{X}$ Distinguendo maius denominans invenimus in re
denominatio natura velut in substantia concedo ma-
ius non natura extinzione, nescio ma. Progenie vero
denominatio natura vera extinzione tamen q. de proprieate voca-

$\text{O} \text{blatio 3a}$ $\text{P} \text{X}$ Hoc complexum; nemus nec falso:
figuntur nemus nec falso, et tu nun est proprieatis q. dicuntur
nemus nec falso nun erit proprietas propter cum complexo
est alius q. nun fuit proprietas.

$\text{P} \text{X}$ Distinguendo maius significat nemus nec falso
mater

Hoc opus. Hoc proposito
est falso. ut demon-
strare conceditur
ut demonstretur
et obiectum, res ipsa.

Concl. opus.

Obiectio 2a.

6. metaphysica

Vera est falso ipsi in
via substantiae. In
ipsi vero significa-
tione.

Obiectio 3a.

matter, concuso ma. fmitter, nego ma. Ad pñm
 a. regnij sig cõte nere fmitter, id est significat hñm
 ita se habere sicut per opem omittatur. Et
 q. 30. Quid significat pñr alij sig cõte nem
 neq; falm. Jo ex primi parti Ibi primaria significat
 q; sic hor. Completum significat nem vel falm. His
 mero dñis, et ex consequenti graci: et sic pñr
 significat nem vel falm. Et ex que sic est si re si
 est pñr pñm in unius sig. q; ex que sic est si re si
 fo. Si intelligit de f. pñr sit vero vel falm.
 nem vel falm. q; ex ea debeat significare
 folios alio argumento ex eadem doctrina facile
 explicatur affirmari solent. Et ut melius pñci
 abit q; sit Propositio illam in alijs membris
 Sunt a. propter uniuersitatem pñt in mentalem
 Vocalem et Scriptam, quae ex propria no
 tis, vel oratione, et verbo sunt.
 Aliis significantur unius. Jo est in Affirmativa
 et Negativa. Et in Affirmativa. et Indicativa,
 Uniuersaliter in significativa et consequenti. sive
 enim idem est in Categories et byzantini
 cam. Jo in Uniuersalium et Particularium
 et Individuum.

Dignogatua
pñra

Circa quam uniuersum momentum profrunt ali
 quae questiones occitan. jo sit. Et Dñis pñt in affirmativa et ne
 gativa sed genetis in fatis et q; fatis.
 P. Affirmativa. q; sic. Symptomatum, et ge
 neric in suas fates. quae probatur. Ita illa q; uniu
 erce de suis inferioribus differentiis in qd
 Predicat nem q; geny regulata idem. sic pñr
 Dicimus uniuersus de affirmativa et negativa
 q; fates differentiis in q; geny et negativa
 tu illam. probat min. quod n. pñr. P. dicitur de affirm
 ativa et negativa in q; geny, q; illa pñr lites
 uniuersitatem patet. Nam pñr negativa
 non

non omnibus alijs, qd affit matris alijs em
 hant. aut ē contra qd pccr. de uniuocē sole affit
 matris et negationis. Et ex his manifeste colligit
 qd haec dñis sp̄tis non sit analogia in analogia, nec
 subiecti in accidenzia. sed utrumq; qd qd non sit
 analogia in analogia. Nam nihil ē qd ratiū sp̄tis
 est analogia respectu p̄p̄tredone analogiam. qd no
 sīn. qd aliova ratiū p̄t regne obat. ad.
 non regit hic qd. obatus ē. In dñis qd p̄t regit
 dñis qd in accidenzia dñis non p̄t regit qd
 affit et negat. qd non sīn. qd subiecti in ac
 cidenzia p̄t negat. Magisq; Nam
 qd dñis corus in album et nigra, corus
 non do p̄t regit de albo et nigra, corus
 taliter, ut ex ratiū dñis p̄t regit acciden
 tia exanimata, facile potest.
 Et contra intellectus qd dñis analogia in ana
 logia. qd n. affit ē p̄t regne, qd p̄t, nam
 affit metu ē sīn p̄t regne, cum negat
 comprensus ex partiturā affit et negat. qd
 ē prior. p̄t regit confit: simplicitera sunt priora,
 qd p̄t affit ē prior exanimata negat, p̄t clare
 quod non sit dñis generis in suis p̄t. Nam
 ratiū inferiores p̄t regit ac p̄t regit rationem
 superiorem partiturā p̄t regit ac p̄t regit rationem
 negat in iste respectu ystibz. qd accidenzia, ut
 hoc tu nihil obbat. nem n. fatis ē ad analogiam
 qd ratiū in inferiores sīn. qd ad dñis
 corporales una sit aliova prior. ut bene p̄t
 arguit de affit et negat p̄t. Sed regit ratiū
 in dñis dñis ratiū p̄t regit una sit aliova
 prior, qd in hac dñis non regit. li cōt n. a hī
 mas sit confitetur cum negat sīn. qd p̄t regit illa

illa in non propria illa in qua dicitur ratione
propria, neque libenter quod participatur significatur, et a quo
libet illius dicitur; sed de his analogis, tunc
ra in antecedentia dicamentis.

¶ Propositio Similis allatam est pro aliis quod
pertinet potest apprehensione distincta in ratione
propositio et in dicta cultura, ut n. p. concipiatur p.
propter falsum; falsas sunt paries. et in cultu quoniam
debet ibi simul re verae praes, et in non invenia
ratio quinque autem est in apprehensione mea. Melius
in doctrina negat varius aliquam opinionem, non
nisi contraria apprehensione distincta p. p. est in dicta cultura
illa non nisi. p. p. p. negat varius aliquam opinionem, non
mentis, sed eadem cum in dicta cultura. quare
hanc distinctionem quoniam Scholastae magis ne fa-
ciant ut plane inveniuntur rei coniungit
ad id quod ostendit de p. p. falsis conceptis
¶ quod si tunc in apprehensione nostra non est p. p.
si vero ita apprehenditur ut non de alio tunc,
tunc cum p. p. in dicta cultura, non apprehensione
Circa tunc dicitur subtilitas quoniam ita sit
generis non p. p. cum analogia in analogata.
inde n. q. sit generis non p. p.; ratiō n. p. p.
et p. p. tunc vel falso vel honesto non ratione
significantes participantes istud sive p. p. cu-
lteriora si hypoth. sed generis non p. p.
confer: q. bona. Sed contra D. Thomas in
propositio huius epis. et lectio mea in huius libri.
huius autem p. p. et hypotheticā non ab aliis
figurare tunc vel falso, sed hoc tunc debere
simpliciter tribui p. p. categoricas ex hypothe-
tis non quoniam significatur et ratione probanda
sunt et veritas vel falsitas sic culturis p. p. de
categorica, et p. p. posteriori hypoth. et conjectur
q. tunc p. p. in categorica et hypothetica
sit

Proprius hypothetica
non absolute significatur
verum et falsum.

sit analogia in analogia, quia haec una ratio
 probatur. Provis hypothetica nullo parto
 sit particolare ostendit et non in dependentia
 à parte categorica. Et si dicitur analogia in
 analogatu et generali iugis. confundatur. nam
 probatur. Provis hypothetica comprehendit ex
 categoriis ut propriis sicut non sit habere rationem
 propria in dependentia à parte categorica. sed
 quia per prius tunc de categorica. et posteriori
 per hypothetica. Et si dicitur analogia
 Nee argutum ultimum nimis habet. Ratione
 est, haec duas proportiones ex aliis primitiis praeceps
 veritatem vel substantiam, nam scilicet ut dic
 tur etiam postea per posteriori comprehendit hy
 pothetica vel ostendit eam à parte categori
 ca, convenienter et ratiōne proprias fluent ab
 haec ipsa. Et rationes vel substantias, dicens
 dicitur ab eadem. quod non esse ratione substantiam
 non est ratione substantiae, sed analogie
 Ultima dicitur non magna tunc diffinition
 illa n. c. substantia in accidentia, sit et magnitudine
 et ad eam sp̄t modo et numero propriis metu pro
 unius substantiae modo particularis, metu
 in definita. Sit autem in determinato numero paries
 per modo specie vel, modo singulari, modo plurimi.
 Et si tunc dicitur accidentibus scilicet particuli
 in accidentia, quia ex via non dicitur forma
 explicata colligi potest.
 Et his dicitur scilicet explicatis per cinqūies optimè
 et expeditissimè sit ad factum in formis de
 p̄t. si n. gradus est ratione? Et tunc i. c.
 categorica, quid est hypothetica. quod haec haec men
 tra dividunt sicutum sicut esse substantiale
 propriis

de dūto subiecto,
 si in accidentia.

Nota interrogativa

quod est ipsius?

Dubium

On Propos.

Talis sit simili

Mali

gros analogie tui. Si ipse nesciuntur et tales
sunt. Potius universalis vel particularis,
vel individualis. Quia potius omnis substantia
et quantitate grossus, de qua nostra si nesci-
tur qualis sit grossus. Potius. Affinis
habet signum. Vnde vel falsa. Quia iste
virtus tantum per quantitatem, non per estetica.
qua rati potius tunc quales non ubi-
tut; sed in tanta. Per accidentalem
proprietatem tamen, ut sicut substantia
est ratio magnis ex dictis habeat tantum et vel
est grossus qualiter vel coram in materialium
et universalium est proprietas magnis penetrat
sit

119.
quantitas?

gnalis grossus.

Dubium Secundum

¶ N Propositionem
talis sit simplex.

Qualitas.

Dicendum est supra ex eis philosophorum dictis
quoniam hoc generale ad rationem mentis gravem
in qua est ipsa pars alijus vires non compendi-
bis. Et potius sive ratione de cuius operis
est quod sit quod complexus; Et sic in modis

in decessu reponitorem ppter mentis, & modo
per hoc. Mentalis n. ppter nihil congressus
habet complexioris & habere n. decessu immo-
lit frumentorum & cum sensibus solum multo,
cum ratione agitante aut est ppter mentis
sensus, ppter non est; aut est ppter mentis
est & bene explicata.

Quesitus
In huiusmodi ppter
mentalis sit simplicis
aut vel complicita
ex apprehensione?

Ad hanc omnia intelligentiam Nota
20. Sicut spiritus spiritualis hunc ppter: an in actu
interni mentis quo in die aliis est n. non ppter
q. in die tr. ppter mentalis sit solum simplicis
actus, an vero complicita ex ratio apprehensione.
n. q. sed facilius externe hanc ppter: sit & est.
indicamus etia est, an istud indicium n. est ppter
sit simplicis & dum scilicet iustitiae ab apprehensione
hac & animalis, an vero sit & est complicitum ex ea,
ratio apprehensionis & hoc cibi.

21. Nota tres quae res ipsa in actu humano
spiritus. 1. vero spiritus ex apprehensione sit simplicia
adum mentis intell. quo in ratio ab ymbra cognoscatur
tum am. nihil de illa spiritu manet aut regnat
fervor. 2. ex apprehensione solum, quo dem ex ppter
cubi & n. solum ex sensu n. est, apprehensio sive
quo rem cognoscitur aliis de ea affirmatur n. dicitur
negat. 3. ex organo corporali est illa spiritus qua n. dicitur
modo aliis affirmatur n. negatur de eo n. sed
leda, sed ex una n. ex sensu. Spiritus alienus cibi
sive sanguis inter se per se sunt. Ex ppter. n. tamen
q. sive ultimum n. n. n. sicut ergo sive sicut
Hoc ex Quesitu, & omni fratre alio n. sentit. Sit

Conclusio prima

Potius mentalis fieri in actu mentis quo
res est in actu sensus sicut & n. est in actu
C. simplicia & cum aliis & est n. complicitum ex
ex apprehensione ratione.

Hoc enim

R.
Sunt in ppter
mentales est
simplicem.

Haec conclusio placet auctoritate d. Thomas.
 ut in omnibus ex conceptis prius ratiis generis
 & differentiae efformare, unde unum conceptum predictum
 sicut nota in agnitione ex cognitis predictis
 mentis et atri efformat dividit primum aliud secundum
 omnis atri, ut ex mente d. Thomas in citr
 per conceptum predicationis et substantie proprietatis inut
 conceptum generalium suorum locorum representatum
 potius regensante ratione conceptum nisi prius
 mentalium primi in citr appellamus. Sed ut
 alia multa loca ex hys hoc nostra conclusio pot
 roborari. sed probatur ad. ratione singulari ex iuss
 nata iudicij, nam de natura in citr est ut per
 in loco enunciabile, sed haec non proposita est
 si ex partib. quod pars vel diversis apprehensionibus
 conponitur. go dicitur sive ad singulam praeceptum
 Thos. et aliam et plures. Nam haec in vicinio n. g.
 pro iudicio locorum sive autem per se non sit
 regens aut inquit sed locum in illius enunciabile.
 probatur enim. vel n. illius partes ex hys concepto
 regens in vicino loco sive supra locum enunciatio
 lote, vel singulari sive singularis partes
 illig. neutrum haec sit in citr. ita minor vera. non
 minima, qd si illi partes separantur in loco enunci
 abile, iam illi partes separantur in vicina tota, et
 conceptus profluerent alias partes. non sive
 dum, qd singulari partes enunciabilis sunt
 sive plures qd conceptus in loco non possunt
 regis in vicinio denotari pars per se sit sed
 haec apprehendit, in dicatur non an illa pars
 hys conceptus regens sive atri enunciatur.
 probatur p. d. Si ergo mentibus vel in dicere
 sit conceptus ex citr apprehendit vel conceptus
 regens regi sive in locis identibus sive numeris
 hys in eodem substantiis, sed haec est ab
 fundum

121.
i. parte citr. 12.
artic. 9.
ta Ratio.

ta Ratio.
Nata vel officia
iudicij quod?

Ras à contrario
obatur. p. d.

fundit et contra eorum rationem sententia, quod est
 illi ex quo fuit, & tunc legimus. huc proposito, hoc
 est hoc, ut conceptus ab invictis, vel ut pater
 in infante, pater sit in uoce, sed si est pater
 negotialis pater conceptus ex plurality conceptu,
 illi sunt numeros differentes et apparent in
 eodem substantia, quod varium non accidens
 solum numero s. fundita in eodem substantia
 & sed non: quod ad ueritas. postea ista n.
 conceptus non differentes pater cum substantia
 pater substantia. quod numerus sunt, et apparent in
 eadem ratione q. & substantia conceptus. qd
 Probatur 3o. Nam si compositiones se boren
 conponere in dictis debent coniungi nicho
 se, sequitur q. non possunt alii com
 ponentes; genitos n. & omnes numerum coniung
 rent. Domini nisi enim quoniam est idem q. de
 aliis compositionibus. sed compositiones se boren
 sibi non possunt taliter coniungi q. non
 sit ut conponantur in dictis, quod in dictis
 non conponunt ex eis. maxime ut compositiones pater
 genes coniungat ad constitutendas in dictis
 non q. illas coniungit. Atque alii & sacerdos
 sequitur: Nam de nos p. & alii quae illas con
 iunguntur ut sit compositionis, sed in dictis si
 si ead p. & si ex ea q. non haec sententia contra p.,
 t. cum libet compositiones possit esse separata
 r. quae alii compositionibus: non apparent quae
 coniunguntur; nimis n. multo modo esse aut
 conceptus p. pater substantia. nisi existat.

si vero

nec licet fundit
 nec mentitur
 fundit et apparet
 nec existit et tangit
 nec in partem
 Conclusio
 inde remittitur
 dicitur p. in
 regulae compositionis q. u.
 numeris substantiarum
 et causarum. Dicit
 quod unius, parte
 in substantia vel qual
 itate p. & dicit
 in dictis p. in dictis
 substantiarum, causarum
 et causarum p. in
 dictis, p. in dictis
 causarum et causarum
 in dictis substantiarum
 et causarum
 in dictis contentas.
 quis p. Ex p. content
 substantiarum, causarum
 causarum p. in dictis
 causarum et causarum
 substantiarum, causarum
 causarum in dictis
 causarum et causarum
 in dictis contentas.
 p. in dictis
 causarum et causarum
 substantiarum, causarum
 causarum in dictis
 causarum et causarum
 in dictis contentas.

si new s: i: eah summa haberry in tentum
si: & new mentute jen acte Tylicij esse
y: & summa p: & p: responis y: non ex con-
spectu ex illis h: ~~cognoscere~~ ex illis summa
et in dicitur qualitate.

Conclusio secunda

Si summa tentata predictis condicis recte
in ad huc p: m: distinguere in indicio
apphetes & alijs dicunt in indicio
commodis multatiter plures apphetes.
P: b: conclusio. Tacte p: in dicitur in ad huc
quatenus conceperit, pro & quatenus summa non
ad subiectum, vel quatenus bona non est p: huc,
cetero. q: p: et dicitur quatenus plures apphetes
in indicio multatiter contentas.
Cognoscere. Hoc invenit & q: p: p:
apphetes; et cognoscere in illis q: p: contentis illis
multatiter, quatenus si: p: & p: sunt
q: p: quem p: p: illa & q: p: alius
ad donec. in dicitur in ad p: p: & q: p:
tremo. P: ad huc multatiter apphetes, et q: p:
convenit ut p: p: in huc se. Ergo in indicio
multatiter apphetes differentiis plures apphetes multa,
littera y: & contentas.

Apphetes plures posse
in indicio multatiter contenti-
neri.

In dicitur apphetes tr-
fasciis.

Clivies jo Ex p: constat nos non simul et semel,
sed successim, neq: nro illas res p: cognoscem
et successim q: nro de alio affirmantur negantur.
q: signo & dari plures cognites et conceptus suces-
sive & diversas realiter, distinctas in p: p: q: p: p:
negantes p: nro in dicitur, non enim sunt plures qualitas
sed composita.

X. Argutie tunc continetur, dari plures apphetes,
ones ab initio cognoscentes & utras successivae, et con-
sequentes realiter inter se distinctas. nullus te-
modo p: b: has in indicio in diversi figurae partas

Illi componentes sibi nobis vni pcedere ut illis
magis diligis actis & suppeditatis per mea alia
simplices et in visibilis et circa illa directa
cognita et apprehensa ostentatiunc pcedat, et
talem autem si uincit gre tentat.

Obiectus 70. Eo modo et ordine quae noces
exterioris operari auidi, et ordine in dicto for-
mam conceptus de rebus. Sic nos auidi opera-
tum & operationum predictarum est subiectum proprium
operari; quo et diversos conceptus in mente pos-
sumus: sed alii sunt diversi conceptus, ita
& propria propria est complicita et non simplicia
qualitas.

P. Ad hoc argutum. Concedendo quod significata,
formae & actiones concipiuntur predicato et subiectu-
bus tunc in mente formare diversos conceptus
hoc n. non negamus. Sed tunc negamus illius indici-
um q. de Predicato et subiecto formamus esse q. q.
complexum, vel compositionem. Ita, ut si dicimus in
duo coniugio, cum in siccum continet utr
equaliter plures appetitus, non synergialiter
quod in hunc unico debet, indicare scilicet cognoscatur
& plures appetitus cognoscatur.

Obiectus 70. Proposito presentat ad eam mentis
queremus: quod est compositione. potest confusus q. in ea
tertia & compositione, si q. in eam presentat ad eam
tertiam causa, nunc habebit compositione. qd non
tertia simplicia qualitas.

P. Ad hoc argutum, statim queremus eam id est noveri
compositionem, quae q. actis eius sit quod compre-
hendit, hoc n. factum est. sed q. ea quae mentis ten-
det in res componentes et hinc deinde: id est ipsa
conveniens cum alio, vel secundum eadem ab altero,
q. tunc bene fieri potest & una compositionem actum.

Dub: 3.

Dubium
Quid sit P.
Categorica
Syllogistica

Dubium Tertium Quid sit Propositio Categorica, et Hy- pothetica? /

Qm dñm p̄ p̄is in Categorica et Hypothetica.
Primum est Dicimus, quens substantia p̄p̄is mān-
us: et forma p̄ substantiam p̄p̄is suo mēlo cōsūnt.
Pālā et alia p̄ in Categorica et hypothetica. Sub-
stā a s̄t p̄cīo p̄m̄r aliis, q̄b̄s p̄fūlā, rōles et p̄m̄
de his mēbris dñm s̄t loco suā p̄fūlā, q̄m̄
p̄orām p̄st.

Et n̄ p̄p̄is de Categorica p̄t̄is, quādām
vñg p̄? De p̄ma dñm̄s p̄m̄e c̄t̄is, affere
p̄p̄is defens. Prōp̄rō Categorica ē, p̄m̄e
tott fūlāt̄is et Dicūt̄is et cōp̄lāt̄is tñm̄
p̄m̄tes s̄t m̄n̄ip̄al̄. Ut h̄is p̄p̄is p̄t̄is, p̄t̄is,
Categorica p̄p̄is. Et tott fūlāt̄is et Dicūt̄is p̄n̄i-
pale unīc̄t̄, et non p̄lāt̄a. tott et unīc̄t̄ cōp̄lāt̄a p̄n̄i-
cōp̄lāt̄a. in p̄m̄e mān̄y categorica plures cōp̄lāt̄a
q̄p̄e non p̄ḡunt n̄p̄f̄t̄e una s̄t mān̄y p̄n̄i-
pale altera p̄n̄ip̄al̄. hoc n̄. mēlo p̄p̄is p̄n̄i-
n̄p̄e Categorica plures cōp̄lāt̄a regim̄.

Nomine fūlāt̄i p̄p̄is n̄ lolligi id de uno n̄ p̄p̄it
et Dicūt̄is. Illud vero n̄p̄e Dicūt̄is et fūlāt̄is
Dicūt̄is.

Cōp̄lāt̄a n̄p̄e n̄p̄is id et nechil et mēlo p̄t̄is c̄t̄is n̄
fūlāt̄is et h̄is aliis n̄p̄is expl̄i c̄t̄is. ut cum dice-
ret̄is t̄ doch. H̄is vero impl̄i c̄t̄is. ut cum vice

Dicūt̄is Cate-
gorica, vocalis.

Subiectū et Pro-
dicatum quid?

Cōp̄lāt̄a dupla.
Expl̄i c̄t̄is.
Impl̄i c̄t̄is.

Adrey

Capulae et loco
predicati.

Dicitur pars Categ.
et pars vocalis.

Potes disputat. Et quaecumque pars pronuntiari explicare
finitus implicare, ~~est~~ p. p. non
est, quia doctrina non multa sufficit ad quod ad hoc
implicatur dicentes, exponit alio modo si predicatur in fide,
reddi et predicato, ut, in hac operi, hoc est ostendit. Alio modo
nemo expulsa nra de predicatione apostolice, sed esse, precepit
apostolus ad Corin. ut huc. hoc ambulet. Verum non abs
dictum. Tertium p. p. unitate obsecrata p. p. unitate
unitate predicatione. Tales p. p. vocantur categorica
Verum dulitas circa hanc definitionem auctoritatis
dicitur p. p. categoricas in eis, q. ut scilicet. Et ad
vocatum, mentalalem et sensitivam et ratiocinativa dulitatem.
Nam p. p. dicitur p. p. categoricas in eis p. p.
q. p. habent p. p. dulitatem et p. p. dulitatem et cognitam dulitatem
partes, p. p. principales, sicut p. p. non est p. p.
categorica mentalis, p. p. sensitiva et ratiocinativa.
Sicut p. p. non est p. p. Nam p. p. mentalis
est p. p. simplex et p. p. qualitas, q. d. non habet dulitatem,
tunc et p. p. dulitatem, tunc p. p. partes p. p. non p. p. p. non
nullas partes in ipsa regimur, sed in ceteris et dulitatem
ad hanc dulitatem reponemus in nobis. Et dicitur ad dulitatem
q. p. tunc hic spiritus ab ipsius categorica vocalis.
ut prototypus typorum est ea flaminibus, nostris
magis expressa, vel dicta mentale p. p. q. non
ad alterum considerare spectat. Sed p. p. 20
Dabam definitionem et acc. omnian p. p. p. mentalis
alio modo. cum sit iste oratio enunciatio et habeat et
in de ipsius enunciatio. q. id quia enunciatio. Nec a. p.
habere dulitatem et p. p. dulitatem, nec hoc significat sic
simplicitatem non a. sic enim p. p. mentalalem
habere dulitatem et p. p. dulitatem hoc modo, q. non habet
p. p. vocalis, id est p. p. sicut p. p. vocalis est conceptus
ex p. p. dulitatem, tunc p. p. dulitatem et cognitam dulitatem
et mentalis habeat. p. p. dulitatem et dulitatem tunc p. p.

composta ex multis conceptibus predicationis sibi obi-
 fert non nolumus quod propria mentalis categorica
 summa esse enuntiatio non de alio habebat et id ex
 enuntiatis, et id de quo enuntiatis, tunc quod propositum
 tunc ad enuntiandum. Non enim frater ex
 predicato et fratribus aliis cum compunctione, sed potius
 hypothese illa, ex etsi hoc suppositum est appa-
 turis si id recte adhuc, quo indicat ita rem
 est, sed non esse, et non aliis veris probatur
 et propria mentalis et obiectiva considerata habeat
 probabilitatem et probatur, non vero frater
 potest a propria categorica positione negationis
 ei et multis rationibus hanc prout definiri.
 Proprio categoriale Prout unius de altero
 enuntiatis. Quia dicitur rectificare potius
 propria categorica tam vocati quam mentali
 et scripto accidit nisi. nec dicimus haec istem
 considerare cum propriis dicitur in eis, et affirmatur
 dicitur non nisi oportet alterius debet esse affirmata in
 dicitur est sed quo illius continet. non in
 quam, nisi sit: non alterius enim est alterius
 de alterius. et alius enim est alterius
 de altero. nam in quod dicitur proprias in eis con-
 venit ei propriis et hypotheticis. Hoc namque, propria
 Regis differentias et Paulus respondit, quod hypotheticas,
 vere aliud de aliis vultur int; et universalis per se
 de differentiae Petri et responsione Pauli et Iacobus
 contingunt autem sicut dicitur. Et quod categorica
 non haec enuntiatio aliud sive stankardum nonum
 de altero. scilicet non sicut sive haec conuenit
 de altero parte id est universalis predicationis de predicato.
 Hoc proposita enuntiatio aliud sed non una
 postea ex ipsa conuenientib[us] de altero parte
 non haec categorica propria affirmatur de altero
 ex quibus conprobatur hypothetica, ut probetur;

In quo

propria Categ. mentalis
 hoc predicato diffab[us],
 iohannes Obiectiva non
 non frater.

Dicitur propria Categ:
 diffinitor.

In quo differt propria categorica a priori ab hypothetica.

Propria hypothetica,
tice definitio.

Propria hypothetica est illa quae habet plures proprias categorias alijsque coniunctione unitas vel alias omnes ex gramin coniunctione resultat nemus vel solum unum hinc partes sui primariales. Ut hanc sequitur propositum hoc, Petrus logicus et Paulus ambulabat. Et hanc est Petrus uolaret haberet alias.

Differit ergo hypothetica a categorica propter haec. Quia categorica habeat tanum substantiam et substantiam est pars: hypothetica nesciunt substantiam et potest non Petrus & Paulus & negligens.

Differit 2o. Quia ipsius hypothetica est propriis alijs que non sunt aliquia. Hypothetica est coniunctionum aliquarum coniunctione. Ut similiter. Et. Vel. 3o. Et quia ipsum est de substantia de substantiis qui est ipsius hypothetica est per se ipsum & non est de aliis substantiis. At proprias hypotheticas non coniunctionem non de aliis hinc dicuntur de substantiis sed tanum substantiam omnes coniunctionem coniunctionem ut in duas propriae Categ. nullas omnes, sed eis omnis resultat nemus vel solum.

Liquit genere in hunc sorte, si recte Petrus: est licet certe non per se sed de substantiis, quae sunt substantia non est nemus genere regrediens proprias categorias et hypotheticas est coram analogum et non sicut generis genit.

Loco istra sunt particulie rationes scilicet quod est complexus plures proprias aliquia coniunctione unitas, vel propriae omnes omnes ex alijs omnis resultat nemus vel solum hinc partes sui primariales. in alijs uero tres supra posita istra significatur ut principienti pertinet. Et illam partem: alijsque coniunctiones sunt ut in bellis, primum propria coniunctionis quod est genere matricis

genere, proprie.

differit.

maticos coniunctio tr. et exstante communione
verbales y natales sunt in Categ. pty. inde
est multa estis categ. vel erat, se careant
tali cypnitione non esse aut propria hypothetica
ut pty. eas. Logica & alio. adh. Corp. Ratione & sibi
gens non pty. eis pty. hypothetica. Ad hanc ergo et
vel alios orationes ex eis venientibus refutabuntur
vel falso ut inveniente non esse occurritur
ad hypothetica in q. congruente ex Categoricalis pte
Iusti si conponit et erat ex eis unitate res
sed non vel falso. q. utq. de pty. in bello
genit. Ut hoc opere. Si Petry velare habeat,
et alio. & non neglet: conditionalis. et tu no
Categ. pte. Categ. pty. vel potest. Ergo.
Obiectio 1a
contra ditem pty. Categ. si ex parte calamus
Oriores jo. pte. Petry et Pauly sunt
fundi et suavitates. q. pte. Petry et Pauly sunt
plura futilita et pty. Categ. et tu futila
Categ. halore tua non in futilitate et futilitate
P. concedo ma. sit pte. Categ. et nego min:
non n. h. futilitate plura et futilitate. h. tu
futilitate complicit et futilitate complicit et pte.
Categ. non respondat.

Obiectio 2a.
Oriores 2a. Hoc opere Petry et Pauly so,
creuerunt legem. Ita, constat tu una contra
propositi, et tu hypothetica. go non resp
ondest et pte. Categ. distinguunt ab hypothetica.
Et tu non responeas una contra propositum.
P. nego min. illa pte. et quodcumque hinc hypothetica.
P. Petry dochit legem Oriens et Pauly dor
cum ligeam. go, hypothetica.

P. Concedo vero mod. nego min: ad
enim placet, sicut illa ex naturae hypothetica
ex propositis tu illa est hypothetica. ex modo
sunt, q. non est absurdi. id est in pte.

Obiectio
3a.

Cognitio Implicita.

Cognitio Principalis.

Poëpties una cognitio
la verbali constat,
b. sunt implicite.

Principes 30. Hoc quod Petrus q. signatur & docebat. Aman,
de se fuit & ostendit mysticus. Et alio propter suum
cognitum est in hinc plures cogniti, ut probet qd
non est ratio categoria una tunc hinc cognita.
 Ex. Non duplicitum esse cognita. Alium significare
est illud significare ex parte unius extremi significare
unius futura ratio. Ut cognita significare, qd volunt
significare et in aliis in aliis extremis, qd cognitio
la minus praeceptalis. Nam vero esse primi operis
cum cognitu. Quidam autem qd non nesciunt qd non
comitis in parte exercet universalia. Qd iustitia cum
sufficiet, qd non sicut tunc ex parte unius extre
mi sufficiat. Si sicut aperte non potest non potest.
unde ex argumento tr. "has & haec sunt categoricas
si cognitus sumamus ut cognita significare, qd non
sunt cognitus, minus praeceptalis, qd non cum
principiatis habere non territorialiter propter actione
ris. Ex hinc significare latime non a uenit qd
forma uolit ad qd significare secundum secundum p. pris
caber: si Hypoth. p. n. qd significare constant, sed
re deinde complexo & hypoteth. autem complexo ut
qd dum significare non sicut dicitur. sed ille & docebat
autem hoc est aut & aut hoc ratio. his n. p. res Cato
fuit et simplices, vocanturq; p. res de Bodice,
eo nel fabri cito complexo p. res hoc illa p. res
erunt simplices & constant hoc non uita cognita res
bali ratiocinali, p. res sicut forma fuit significatio, nisi
complexus. Rero hinc & nam in arte factis con
tas non multipli rata ratione a ex forma totali
et p. res hoc modo forma a. ni p. res p. significatio
in gressu ex parte pars p. significatio per uerbum. Ego
ex illa ratione mihi dictum dico p. res

Dub: Innot:

Dubium
Quid sint
Qualitas et
positiones

Dubium Quartum

Quid sint Material Qualitas et Quantitas Propositionis Categoricae?

M

Maa quae categoriae & verbis seu habitu loquuntur. Et alia sunt materialia. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Quae sunt materialia? Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Quae sunt materialia? Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Quae sunt materialia? Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi.

Naturae sunt materialia. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi.

Materie continens sunt materialia. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi. Atque ex parte unius est modus significandi, ex parte alterius est modus significandi.

Maa qualiter?

plex maa.
Naturae. Contin.
gens. et remota.

Naturae.

Contingens.

Remota.

haec

hoc & logos; poterrogognus. sicut & accidentis
 et aliis similis.
 Diversa māa op̄ium et signis si & attendit
 confidit etiam quae sibi se. & si cogit
 utrum adhuc grauatae est eis se habeat
 ad sybilem. Ea quo colligit grauatae
 est dicitur premit rotum, eadem autem p̄
 rictur. hoc modo & p̄p̄o p̄tū uirgulæ, sed
 non falsa. Unde sybiles p̄p̄o sunt in manu
 positi, hoc est sit; he non est aut. q̄ extrema in
 his op̄ity p̄misit & eadem, et aut conuenit nati
 et rotatorum, licet in illis uarietate grauatis
 et grauibus. Alius est si extrema mutantur
 in q̄. he est aut, he est & oe aut. ja p̄p̄o est in manu
 positi. & non in manu remota. & a non manent
 eas in extrema. illa n. terminus sybilem
 omnis. p̄p̄o non op̄i cati in una et non in altera.
 Ex dictis manifestur non op̄e idem & p̄p̄o alii
 grauatae neviam et op̄e in manu nati: acci-
 dentalem et in manu contingenti: in p̄p̄o,
 rem et in manu remota. Nam huius p̄p̄o
 he non & op̄y. & neviam et he non & in manu
 nati sed resipeta. illud n. p̄di cati eam, resipet
 non hec, & p̄p̄o alii in illa p̄p̄o. hec est p̄p̄o
 he non est aut & resipet illos. & et he non & in manu
 nati: si mihi hinc hinc. hec non & accidentia-
 le, et tu non & in manu contingenti sed non
 firmi littere hinc. hec non & logos. & neviam, et tu
 & in manu remota.
 Ne & dicitur illud circa tripli: axioma, et
 si: neviam & p̄p̄o est in manu nati. Con-
 tinuitatem neviam, seu axi dentalem in manu
 contingenti: resipet illem in manu remota
 quia axioma absolute habet non & neviam
 sed debet in op̄ity efficiens tunc non eligi. In his
 n. nati

q. nem p. genitum necrum ipse in manu nati;
 accidensalem in manu contingenti; nigrum
 solum in manu remota.
 Proores An ista propria, Deus est homo. sit
 in manu nati vel contingenti.
 q. cum Iustitia ratione. Si non illius substantia
 Deus. accipitque & composite, ex natura simili
 & humana. sed & Christus. tunc illa propria
 & in manu nati. Nam illius & sic homo.
 & de ceteris propriis in manu nati.
 Confidit potest ex dicto. Si vero substantia illius
 Deus scilicet iusta & iusta & iusta & iusta
 te naturali humanam, tunc ista propria in re
 gione praeteriori & in manu contingenti
 & hoc. Ita propria & in manu contingenti
 in ipsa substantia potest absque et in ipso, alio modo
 & in corruptione. Tunc ipse naturam potest
 absque vel ipso esse tunc, absque & in corruptione
 &c. Ita propria Deus & homo & in manu
 contingenti & sub ratione. Tunc ab uterum existi
 potest, et non existit hoc. Ita propria non contingit
 natura & sic homo. Ita & in manu contingenter. Et ita propria
 illa est in manu contingenti.

Quantitas propria & accidentis quodcumque propria ratione sub-
 jecta per illius extensis sub limitati conueniens. Dicitur quantitas.
 Et nolamq; quantitas & limitata seu extendit substantia
 propria ad modum Phisicae & quantitatis, rati
 substantia propria plurimi vel numeris vel & uno
 tunc accipit. Et relata hanc quantitatem dividit & pri
 mū unigenitalem, Particularem, Individualem et
 Singularem.
 Proprio Unde & illa per quam substantia afficit signo
 universali. ut nigrum. tunc & tunc & tunc & albus. & propria
 universalis & in substantia afficit signo universali
 signa a. universali sunt haec. Tunc. Huius. Quili,
 bet. Generis. Natura. &c. Proprio

134.
Particularis.

Indefinita

Singularis.

Definibilitas.

Proprietas affirmativa.

Proprietas negativa.

Primum Particularis dilla enī signo substantia
terminis eis signo particularis determinatur
ut huc, anis hoc currit
Signum particularum sunt. Quis am. Aliis. Alter
alia simile

Prout Indivisa & illa in qua substantia terminis
estis nullo signo nec universalis nec particula-
ris, nec demonstrativa est. ut huc. non & doct.
Primum singularis. Illa in qua substantia ter-
minus particularis, vel et terminus eis, aliisque in
fratetemate signum ulterius ante determinatur
ut istud signis. Petri & sancti. hic enim currit quod
signis singulares.

Vix ergo propter autem de substantia singulari: et tunc
et singulari; autem de substantia eis et signis
Subiectum nullo signo determinatur & indefinita.
Si vero significatio per signum universale, et tunc
et universalis. Si q. numerus signis aliquo parti-
culari, & propter particularis.

Prout de propria & accidentis qualitate con-
ueniens propter ratione unicus predicatione cum substantio
qua ratione atri māsi vel negato venturis aut fal-
satis sunt qualitates propriae & conuenientes
ipsi ratione unicuius predicatione cum substantio. s. p.
Est enim substantia affirmata vel signum, propter
est aut affirmata aut negata. Si vero nuntiatur
vera vel falso, propter est vera vel falsa; et
natura hanc qualitatem dicitur significatio
in affirmativa et negativa, vera et falsa.

Prout, affirmata illa, in qua predicatio affirmata
de substantio, est, cum dico, hoc est, & propter affir-
mativam, q. predicatione q. est aut atri māsi de substantio
q. & tunc.

Prout vero negativa & illa, in qua predicatione
negat de substantio; q. cum dico, hoc non est logis
& propter negativa q. predicatione q. est logis negati de sub-

Proprio nera
vel falsa.

subjecto, hinc se. Item invenit hanc quantitatem
Item dicitur quod figura in veram aut falsam.
Proprio nescit illa quod est conformis suo obiecto
nihil est aut, et quod figura, quod conformans sive
obiecto.
Proprio figura certa, et deiformis suo obiecto
nihil figura, et quod falsa, quod sive non con-
formans sive obiecto; et cause greater est id
quem esse veram vel falsam. Rete et bulbo
est pars velut figura operis in eo dictum.
Proprio figura autem necessaria, aut contingens,
falsa, aut impossibilis aut contingens, et
non proprium esse veram, contingens genitum
aut inconveniens.

Civis dicta moret quod illa est de propria hypotheca
affirmari possint? Et hoc an illa est de propria hypotheca
Est ergo hoc dicunt categoricae tota propria materia quantitatis
longitudo et qualitatem. Ita effectus hypothecae ea sibi est necessi-
tatis.

De Materia tenendum recte, quod illa in hypothecis sive
munda sit ex categoriis. Et ratio hinc est. Nam munda
et habitus predicati et subjecti. sed hypothecae proprias
non habent aliam habitus in quinque categorias ex
quo compunctionis est munda illam ex categoriis sive
mundis sit.

De Quantitate inquit et diffinitus an per mutualiter
et categorias habentes hypothecas proprias et primas. Ceterum non est,
quod illas habere quantitatem categoriam, sed quod
hunc assignemus quod cum illis propriis quantitatibus,
sive non proprie notari debet quantitates, cum
illis propriis hypothecas quadens hypothecas non ha-
bitant primas rationes vel particularia
distribuentur, vel determinantur.

Item de qualitate et ceterum per hypothecas proprias
habentes primas qualitates, ita quod sunt atrox vel
negligens, figura vel falsa, non per affectum sensi,
sive per categorias, sed per propriam. Et id videlicet de

Quae flos an
sicut propriis hypothecis
habent munda, quan-
titates et qualitates
sive tota propria causa?

¶.
Munda esse causae
in hypothecis, et in ceteris.

Proprio hypothecae tota
quantitatem alia
sive non proprias.

de aliis qualitatibus.
 Tunc vero quod hypsea est affi matina potest esse
 prout principali affirmat; negat, potest esse
 quod sit a copula principali hypsea, dignissima
 captus jac. Petry affirmat et Amandus fecit.
 Non Petry affirmat et Amandus fecit.
 Vnde ad hanc est pro hypsea sit negata, debet
 negare ad veritatem non in principio totius
 protus, ut patet in ultimo sexto. Then a est
 negata et negatio non in medio est ex calice
 ut hoc, Petry non affirmat et Amandus ambulat
 non negata, sed affata. Dicit et adversarius
 his, nam si est ad rectum quod dicitur, non est
 est pro hypsea negata. Ut hoc. nullus hoc
 est quod est. non est negata sed affata.
 Propterea hypsea tres sunt fieri scilicet: conditionis
 natis. Cetera autem distinctiones.
 Proprio hypsea conditionis est illa quae partes
 utriusque hoc particulare (Si) dictatione supponatur
 ut si hoc est, allat, si Petry notaret habebat alia
 Circa hunc conditionalem Hoben dicit. Quia
 illa pars est, per se postea accipit.
 Fabrum sativum. ut scilicet si mihi adhuc proximus
 est. ILLATUM est per conditionalem; et in hoc sensu
 est unius operis, hypsea conditionalis. Finit
 et alij sensu hinc particularis, sed non est
 per se. Hoben dicit. Quia ad hoc utram
 conditionalis vera sit, regat ut una pars ex
 ea per benam conformatum in hanc ex altera.
 His tales operis vera sunt hinc falsa.
 ut scilicet si Petry est hoc Petry est. Quia si Pe-
 try est falsus, Petry est dux. Unde illa pars hypsea
 conditionalis est falsa, in qua cogitatur
 non infra eam antecedit, ut si dicunt. si Petry
 est

Copula principia.
 ut quid sit.
 vide pag: 125.

Negatio in hypsea
 quantitate in
 principio ponenda.

Copula adversaria.
 ut in hypsea nega
 quantitate.

Specie pars hypsea
 hinc.

ja Conditionalis.
 Si. illatim.

Nota 10.

Exclusio Si, interrogativa.

Nota 20.

Proprio conditi onales vera, sit necris. nobis
huc. nam si vera est, propterea ante eum est, ne
professus non propri confidens. quoque necessaria.

2a. Cymatina.

3a. Dismutina.

C. hoc. Panely dormit. Inferunt alio et recte.
q. proprio conditi onales vera, sit necris. nobis
huc. nam si vera est, propterea ante eum est, ne
professus non propri confidens. quoque necessaria.
Proprio hysterica Cymatina & illa & congo,
mixt ex pluribus cibis particulae vel grana
cymatina, cymatina frumenta cuncta mixta.
n. g. & cib. ac. & ut hoc. Petry disputat et
Panely loquitur. Heta quod in parte proprio vera
sit, regulus et ambae rurales et cibae cymatina
mixta vera. ut in cibis aliis non sit. Nam
ut illa proprie vera sit, petry ut Petry sippus
sed et Panely legnat. et senserit eis q. ista duo
sippus sed et Petry et neque disputatione Petri
et locutio Petri. et neque disputatione Petri,
et si una pars eis sit falsa, ut una vero
debet trahi; et hoc est a priori, ut una vero;
fam. Proprio hysterica cymatina & illa, cuius
partes rurales atque parti rurales cymatina,
cymatina, cymatina frumenta. quod pars
cibus frumentum. V. et cuncta pars
huius speciei petritis aut. & q. ut renitabem
vera sit. ut una vero; Petry est hoc, vel Pan.
ly et cypri. huc proprio vera est. q. huius
rurales una pars ex illa vera est. q. Petry
sit homo.
Invenimus alio hic hoc abrogare pars vera est
q. abrum tunc estre. huius pars vera est
q. huius sit vera. huius pars vera est
ut una vero. Petry est hoc, vel Panely et cypri.
Et hoc de Petry huius pars est ei.

Dico. docim:

Dub: 5.

Dubium Quintum Quid sit Suppositio.

Platignum supposis definiens agiamus nōm^e,
quatuor potius esse proprietates seu affectiones
terminorum. Supponit ampliationem. Restric-
tionem et Appellatam. Quia ipsis non nisi in cœs
sideratis, sed in oracis aut aliis positis conuenient.
Inter quas supposi in locis obstat. et merito:
magis parta illa carba segnus. Sublatas vero
tollerantur. Quare et propter hoc quod est supposi
ante alias proprietates quoniam sicut. Cui ratione
vix fabrikaret deficio illa et exter ab aliis.
vix assignatur, quia talis est.

Suppositio est acceptio termini per alii,
quos de uno verificatur in alia exi-
gentiam copilar.

Egocitat deficio. Geny in hac sententia vel potius
vel generis genit. Et Acceptio. Estimata pars,
cula locum extra occupant.

Circa hanc definiens Nota. Supponit inde sic
talem, ut per illam substitutionem terminos cum
noceat abire: nam ut sic tales cum res ipsas
non

Proprietas termino-
rum apla.

Deficio supposi.

Generis supposi
acceptio.

Natura.

Primitum
sit
positio:

non possumus prijè adducere ad disputatorem, uti
in unius loco, scilicet terminis loco, id est illis quod
et ipsi problematis my. Ex uno et facili colligatur
quoniam necesse sit supposicio cognitio, nempe ut
in terminis uti, et alio intentem in bellicore
valens.

Nota 20. Acceptationem esse quod universaliter
respectu propriatum terminorum, non ha
bitum propriatum termini proprium positi.
Ipsi propriatum termini proprium positi.
Quia acceptio termini nihil est aliud, quam
positio illius in propria, et quoniam utrumque verbo, ex
uno habetur dicto terminum tuum in istra sententia, vel
potius in ordine ad proprium ratione supponit exer
cere. Extrahimus non supponit etdem exercita
liter, tunc tu arbitriu[m] vel potestam sicut eam
ut posuit supponere.

Nota 30. Supponit sive inquit à significare. Propter
supponit significare termini: quod non est
significare sed significare ab illa. ex quo potest
potius dicitur. Et aliud significare ratione est ter
minum significare intra ipsum ratione, ut illa vox
vel terminus antea habebat ratione significari, non n. ali
quod respectu hunc term: significare uero rei quod significare
significare sive ille terminus non significare significare,
aut forte aliam rem. Ergo significare non est potius
significare, sed significare illam.

Dicimus in definiendo aliquo de uno non significare
nisi ex definitione regulas. per hoc aliquo
intelligere est, vel quod se ipso, per supponit manifestum
terminum. Et si se ipso aliquo accipiuntur
as if present & if se ipso aliquo accipiuntur
ipsi nesciunt alia nota, significare or. potest
in proprium ratione non possit. Quare hoc significare
ut pote non potest illud acceptio propter quod
dicitur hoc significare per terminum ut primaria ratione potest

139.

supponere.

Nota 20.

Acceptio termini quod.

Nota 30.
Supponere
à significare.

Ampliationem. Aut
unus ipsis non radi
ut pote possit con
in officiis et non
a legendis. quod
ing. non possit
ad ratiōnē. Cui
illā. Et cetera. ad
alis q.
io terminus
eatur multa
in hac dicitur. P
Acceptio. Cetera
1. Supponit nesci
tum terminus quod
at illa cum ut pote

ea sed ut p^{ro}p^{ri}a acceptio termini q^{uo}d se quis; ut cum
 dicitur ab eis h^{oc} a dictio decepta. Quas fuisse
 qualis sit, dicimus s^{ed} hoc segmenti. pag. 144.
 Dicimus et n^{on} deficit; De quas verificatur invi-
 ta exigentia cognitus. per quas probantur
 n^{on} invita voluntas ad legem nec invita regi,
 terminus verificatur de suo signo in sua exi-
 gentia cognitus. contingit n^{on} q^{uo}d terminus
 ac signatur p^{ro}p^{ri}o signo et non ab ipsis; et tunc
 non supponit, ut in haec p^{ri}mis. Ante hanc fuit
 illa terminus: Ante hanc accipitur q^{uo}d demus q^{uo}d suo signo
 sed tu non supponit p^{ro}p^{ri}o illo q^{uo}d non verificatur
 de illo f^{or}m^e exigentiam cognitus n^{on} ita
 si: quod p^{ro}p^{ri}iter, cum Ante hanc non s^{er}uit
 in rem nata. Est a. verificari terminus
 de suo signo in sua exigentia cognitus n^{on}.
 alius, n^{on} a p^{ro}p^{ri}ia manu vere de illo. n^{on} q^{uo}d non
 fuit q^{uo}d illa f^{or}m^e exigentiam via p^{ri}mis m^u
 portabat per manum, q^{uo}d non s^{er}uit in obliquis
 p^{ri}mp^{ri}is et debet actu p^{ri}mo p^{ro}p^{ri}o exercere sua
 verificacionem, sed p^{ro}p^{ri}ius q^{uo}d p^{ro}p^{ri}is f^{or}m^e est.
 genitum cognitus de p^{ri}mo p^{ro}p^{ri}ito non s^{er}uit cari
 ut hinc. h^{oc} legis illa tempore: supponit et p^{ro}p^{ri}ius
 vere q^{uo}d suo signo q^{uo}d licet non actu verificatur
 ut te verificari in sua illam cognitam demum
 strato aliquis signo hinc sicendus hoc et h^{oc}. quod
 nihil refert in suppositionem an episo sit vera
 vel falsa. summo tu terminus accipitur
 taliter ut negat f^{or}m^e exigentia cognitus in
 p^{ro}p^{ri}ia de aliquo p^{ro}p^{ri}ito demum strato
 verificari. Et in summa ad suppositionem p^{ri}mo, ut sit
 acceptio termini, ut s^{ed} sit plausibilis, aut p^{ro}p^{ri}ius
 illius in p^{ri}mis. q^{uo}d aliquis; hoc et signata ad

Z. 11

Summa Definis.

Verificare qd.

perjiss: de quo nesciis est, q; nesciis est
q; perjiss. noctu exigenham cypatu, it,
tum q; petit nesciis cui n; p;rie unit.

Rerum acceptio; cognitum perjiss cum
perjiss et ulius q; potestis terminum, Rer
um abhinc de quo nesciis nata exi,
cunctum cognitum, differt ab iis s; om.

Vnde si tamen illam supradicatum alij aperte
nunt si: supradicatum acceptio termini p; aliquo: ^{Dicitus supradicatum}
non ad cognitum ut ostendit in dicione: ^{propter quod}

non n; explicat totam nam p; supradicatum aut
ultima s; i; deponit. quod p; q; q; s; n; ad

supradicatum fuit effectus ut illam h;is debemus ac,
dixi, acceptio termini q; aliquo et q; nesciis

et non de ipso tum q; petit cognitum, sequitur
q; supradicatum termini effectus supradicatum, et q; termini
extra p;riu nesciis p;riu et actualiter supradicatum,

nesciis; neutra probat h;is q; nee si q;
sequitur. q; probat min. supradicatum n; differt a p; j; p; q;

ut dicitur s; et est contra iuris o;es tutores ne,
gant terminines extra p;riu q; p;riu et actualiter

tutor supponere: probat supradicatum quo ad m.
p; j; q; s; acceptio termini q; p; j; p; q;

n; missitum habe nesciis mel tem: legimus
n; y; ad legem legi dem, accipimus illud p;li,
quo, iste q; p; j; p; q; ergo supradicatum effectus

supradicatum acceptio termini q; aliquo in modo
supradicatum sufficeret ad supradicatum. q; probat en. ter,

modi extra p;riu accipimus nesciis p;riu ob
actualiter q; aliquo: nam q;to p;li tarije

hoc e; ostendit q; p;riu effectus tunc tem: hoc
accipimus illud p;li p;li p;li et q; si acceptio

q; aliquo sufficeret ad supradicatum terminus

tem

terminis extra opere nere et actualiter poneat
 quemadmodum datus accipias & alijs. ^{in anim}
 si p. nullus accipiat nullum & tunc p. cogunt
 quod apte folsu[m] opere constat.
 Concluimus p[ro]p[ter]o de r[ati]o sup[er]is q[ui] sit acceptio termi-
 ni & aliquo de quo vobis p[ro]p[ter]o est fit acceptio termi-
 ni. unde facile colligere poteris quoniam termini
 in p[ro]p[ter]o supponuntur. s[ed] i[n] acceptio termi-
 ni p[ro]p[ter]o supponuntur. s[ed] i[n] acceptio termi-
 ni in hec opere, Rymara exponit. Rymara ac-
 cepit q[ui]d[em] p[ro]posito s[ed] non supponit q[ui]
 non p[ro]p[ter]o de illa p[ro]posito q[ui] copula exigit.
 copula petit q[ui]d[em] Rymara in h[ab]itu Gentilis ed-
 nat. et h[ab]uit q[ui]d[em] Rymara in h[ab]itu Gentilis ed-
 nat.
 Ex dictis inferius p[ro]p[ter]o termini acceptio non erit p[ro]p[ter]
 se supponi non ex dictis colligit p[ro]posito n[on] p[ro]p[ter]
 acceptio termini p[ro]p[ter] aliquo de quo vobis p[ro]p[ter]
 sicut ex dictis copula. termini a. synecdoche
 cum regula sicut ex dictis p[ro]p[ter] & se habent non
 possumus p[ro]p[ter] aliquo accipiri; q[ui] de supponere fonte in
 bellegendo q[ui] reperitur p[ro]posito tr. s[ed] i[n] acceptio
 termini sit, p[ro]posito sit terminus p[ro]p[ter] acceptio
 supponere ut cum dies saecularis & Et[er]na
 & hisybla, & p[ro]posito manuteneatur.
 Inferius 20. Adiectiva & substantia adiectiva non
 possunt nere & ex parte supponere nisi p[ro]p[ter]
 inveniuntur substantiarum & sunt illud intellectu
 vere, et tunc p[ro]p[ter] illas p[ro]posito supponere.
 sed cum dies, Tunc et salme florebunt.
 tunc illa termini adiectiva in h[ab]itu supponit
 q[ui]dem sicut regula adiectiva sicut in h[ab]itu p[ro]p[ter]
 illa substantia certior s[ed] p[ro]p[ter] acceptio termini
 inveniatur).

Contra defensum supponit triplex p[ro]positio. sicut acceptio
 2

Excluduntur a
 supponere finalis termi-
 ni catalogi.

Excluduntur a supponere
 Adiectiva, vel sc.

Obiectio 7a.

Pachio, suppo non est actio. qd suppo non est acceptio; qd male dicta & qd suppo sit acceptio. md: una cunq. pubet. min. p. tunc suppo n. for. mittere quia d' am' ens ratis, qd non est actio.
 Hoc argum petit ut explicemus quidam suppo
 dicat acceptio, qd cum intelligenda est foliis
 argit. Nota quid acceptio ester accipi p. t.
 r. modo actio & quia rae acceptio est actio
 r. accipiens remittit & substat brevem
 Nam p. alijs, & o. passim; quia rae suppo,
 ta acceptio null' est alius & hinc summa ab incho-
 zpe acceptio, est, denominatio extrinseca ab
 actu accipiente premens. et hoc passim
 acceptio duplex: alia actualis, ut qd to tem-
 nere actio & acceptio: alia aptitus idealis
 seu potis, qd potest qd am' conueniens ten-
 nido rae p. alijs ut ab incho posset accipi
 & substitui p. alijs. His notatis certe
 suppon non est acceptio actio rae p. alijs
 alias d' o. estis non est, cum suppon accipit
 actio incho tunc qd extrinsecu. Dicendum suppo
 qd d' am' incho trahit qd actio mutu' non comple-
 tit: qd suppo non est acceptio actio rae p. alijs.
 necesse est acceptio passim p. alijs. qd suppo
 p. alijs p. alijs p. alijs, qd non est finiter esse
 acceptio passim. qd acceptio p. alijs
 di non est rae p. alijs, qd acceptio passim & rae
 p. alijs, rae p. alijs & rae p. alijs & rae p. alijs
 rae p. alijs: qd rae p. alijs & rae p. alijs
 rae p. alijs ex in actio acceptio rae p. alijs
 rae p. alijs & acceptio passim, p. alijs vero
 hinc rae p. alijs & hinc rae p. alijs, unde qd rae p. alijs
 acceptio, non est nem in sensu fratre: sed causali
 cum, si uol. solent dicere rae p. alijs, Generatio unius &
 corruptio alterius, qd ha' nent' e in sensu cum
 fali

Argum explicatur.

Acceptio duplicita
 accipi potest.
 i. modo Actio
 2. modo Passim

Passim acceptio
 duplex.
 Actualis. Pottis.

44.
P. Conclusio.

Sali non sunt. Ad argutum quod contra mox
distingues min. Supponam & alici frater con-
cedo min. Confutaberis nisi nego min. Eodem
modo distingues pro consequens si tandem
nugabitis ultra min. Est quod ester frater super
retoe & dam, non & aucta. Ita comprehendat ter-
minus talium esse cuius regit hunc relationem,
nisi tamen quod ex eius propria respubans.

Obieris 2o. Proprietas debet vere pse-
ri de substantia ista de illa cuius proprietas
est supposo non potest cari de termino: sed non
est proprietas. Nam min. non possum dicere
terminus est supposo quod non potest cari supposo de
termino.

P. Distinguendu mai: debet potest cari de pse-
ri de abstracto nego mai: in concerto
contad. maiore. Eodem modo distingues min.

Dubium Sextum Quotuplex sit Suppositio.

10
Dicitur suppositus ma-
tis et triamis.

Suppositus matis
explicatio.

Omnes omnis sunt quas certe alii adducunt
nos supponamus quod non in matrem et filium.
Supponit matris & acceptio termini se ipso est non
est quem significat: ut si dico hoc est nomen, Prothilli
est dicitur triphylaba. Hoc supposo non est proprietas
supposo: sed alij velint quod haec unica res est hoc.
Supposo

Suppo proprie et logicè logenent supponit figuraem for
mam tuam in ex quo repubet, et consequenter fig.
tu aliis q[uod] quo subtilitas sed hoc suppo mades se:
non tota figuraem nec supponit aliq[ue] figurae no
cili proprie figurae q[uod] est n[on] in suppo matis termino
accipit. Q[uod] ex q[uod] non supponit figuram p[ro]p[ter]
figura est sicut. Postea consigne: q[uod] nihil est figurae
se ipsum, ut figura dicitur, q[uod] non est isti figurae p[ro]p[ter]
reputat logica, magis in isti figurae p[ro]p[ter]
generalitatem.

245
Suppo maturinga
et proprie dicunt
Suppo, nisi figura
figura est isti figurae.

Suppo de multis acceptis terminis q[uod] re ipsam
figuram. ut h[ab]et hoc est art. Loco generis numeri
acceptio, ceteras particulares dicit ad significatur,
dum supponit finitem a matis.

Dicitus supponit
genus isti figurae.

De multis suppo q[uod] sicut sit in figurae propriam
et impriam. Propria et acceptio termini
particulae q[uod] proprie figura est; ut h[ab]et hoc est art.

Dicitus figura
in propriam, et in
impriam.

Propria multo et acceptio termini et aliquae
q[uod] proprie figura est; ut h[ab]et. Vide teo de tribu
India. teo h[ab]et acceptio q[uod] Christus domino, quem non
proprie figura est iste terminus teo, sed impriam tamen
q[uod] propria libenter aliquae fortius videtur terminus
figura in Christo domino. proprie non iste terminus teo
tamen terminus aut istum terminum figura est.

Suppo de multis propriis figurae duplia. Alia
et figurae simplex, alia Responsalis.

Suppo de multis propriis figurae duplia.
Simplex, et Responsalis.

In assignando de multis figurae figurae variat
autres, nos, antiqua ista ap[er]tione nota,
my q[uod] dicata q[uod] de aliquae subtilitate tamen p[ro]p[ter]
in duplicitate figurae. Quod cum de my de subtilitate p[ro]p[ter]
illud esse q[uod] h[ab]et a parte rei figurae, ut cum dico
hoc est alibi. P[ro]p[ter] hoc illud alibi competit hoc tamen
figura esse reale q[uod] h[ab]et a parte rei. Quodcumque
ver

nero dicitur qd de subiecto tuis non solum ex
 à parte rei absolute, sed etiam aliq. esse qd tu
 hab. in intellectu vel mente, ut qd hoc pro a fide
 dicitur genit. Dicitur illa non convenienter his
 vel certi solum qd et habeat à parte rei, nam
 certi non solum à parte rei, alias estens rati
 aliq. à parte rei, qd implicatur. Et idem & de hinc
 qd solum qd reale non qd fide, tunc qd solum qd
 quoddam obiectum qd habet in intellectu qd
 concipiunt qd unum trasciriens qd hinc inde
 in una.

Quodcumque qd aliq. dicitur in aliq. una
 qd perte hinc subiecto, accipiunt non solum qd
 qd hab. à parte rei, sed solum qd et hinc & vel
 in intellectu, subiectu illius supponit implicatur.
 Vel dicens qd cumq; dicitur non comprehendit
 subiecto solum nesciam et realiter et intellectum
 quem hab. à parte rei sine operari inctio-
 si ent ab alio re vera competit hinc compa-
 ratur qd in rerum rea realiter; sed convenienter
 tunc solum qd hanc res hanc intellectu in intellectu
 tunc subiectu supponit supponit implicatur.

His non nobis supponit sibi sed si dicitur
 Simplex supponit acceptio terminis sive
 significato intermediato, p. ut concipiatur primum
 conceptus. n. y. homo & res; loci generis
 qd in hinc dicitur. Acceptio terminis p. primum
 significato. Per resiliens partcas differt supponit
 simplex ab aliis utrisque significatio
 quod ostendit ad plenius intelligend; non vellet
 omni termino hinc subiectu in genitum supponit
 fidei accipi p. primum significato mediante p. primum
 conceptu sig. sed ad non sump denotari in

suppo Simplex pao!

genus & acceptio.

Nota de explicatio
hinc dicitur.

et sive per dicta convenientia subiecto quatenus
non concipi possit conceptus, ut si dico hoc
est alibi. illi loci hoc significavit mediante em-
ceptu proprio hoc cum non posse hunc proprium
conceptum subiectum et quod sentitur sive conceptu
proprio, sed hoc non denotat in hoc opere
et dicta convenientia subiecto quatenus em-
ceptu proprio conceptus hoc non est alibi, licet non
concipiatur conceptus sive proprio. At vero quod
hoc, hoc est sive non tam concipiatur subiectum
proprio conceptus sed hoc denotat dicta dicta con-
venientia subiecto quatenus subiectum sicut vel
tali modo concipiatur.

Dicitur et in libro de scripto interdum ab
ut denotandum in sive sive simplici subiecto
non posse accipi de scripto interdum in dicto, ut
in hec, hoc est sive de scripto subiectum illud non accipitur
et nota humana et interdum scriptum illud
et per Petrum Paulum et aliis in scripturis, quod
figura interdum huius termini hoc
generi ab aliis scriptis ab aliis terminis hoc illud, ut
de figura hoc est de tertio et insuper. Et
dictis colliguntur terminos et sive gallores posse
figuram sive simplicem significare non esse
illud et non habent sive significare dicta
et tam illis convenientia quatenus concipiunt
proprio conceptus; et quando dico Petrus est in
sive dicens, et significatio simplex, quia
ille terminus Petrus accipitur pro hoc significando
immediato, pro ut concipiatur pro
proprio conceptu singulari.

Sive

Suppo Personalis & acceptio termini p fris
 figurae mediatis, vel & in via iustitiae finitae
 & absolute: ut pto dico, hoc currit. ille term.
 ito, supponit suppo personalis accipit
 & pto mediatis. Petrus si: & Paulus & aliis
 supponit personalitas, accipit n. finitam p
 finitam mediatis, finitae tamen & absolute
 Circa supponit similius nota term: similitudin sup
 ponentia stare tam obiecto, ita & no. It eas possibiles
 similius supponentia afficiuntur vel defendunt
 qd statim velut conceptus termini finitudo p
 ponentes, u.g. non licet dicere defendunt & he
 c ptes, hoc & aut, go aut & ptes; nam term: ille
 hoc in maiori supponit similitudin, in minori
 auro exonerat & si pte confit: nulla narratio
 n. pthias legitimus: nec et licet dicere vobis
 deus u. he & ptes, Petrus & he & Petrus & ptes nulla
 & conformatum qd statim in minori maritale pponit:
 nec et licet terminos similitudin supponentes
 afficeret uligine figurae uniti vel partem
 vel ptem abynas unitem vel partem
 in parte, ppe eandem rati, mutatis vel recte & legib[us] me
 concordat p[ro]p[ter]. Contrarium haec in figura personalis
 non in illa licet defensione & defendente, tamen
 mines & personalites supponentes p[ro]missi uni
 verbality aut p[ro]p[ter] afficeret & ea diligenter
 contemp[er]t anti rethorica
 Suppo personalis duplia, alia nautis alia
 accreditabiles. Nautis & acceptio termini
 p[ro]p[ter] qd nauta & accipit & de qd p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] nautis
 mihi dicitur qd nauta & tamen p[ro]p[ter] qd nauta
 & p[ro]p[ter] hec aut rati
 qd hanc figuram intelligendam p[ro]p[ter] cedent
 figura recta de mera mariti p[ro]p[ter]. pag: 131.

2a dimis.

Suppo Personalis
 duplex.
 Nauta quod?

Ex libro dato colligimus hanc suppositionem tuu regiis
qui maxima natus est non potest nisi ex auctoritatem affirmari a
propter quod uerba sunt et non grauamus dicta sententia
quod nec natus conseruare sed dicuti in subiecto.

Suggerio accidentalis et acceptio termini p. hoc
figito de quo tuu nesciis quod iurata distractio p. istis
importatam p. uerbo et non rite necessariae
commerciorum. Hoc suggerio tuu p. respectu in
maxima contingenti q. a. huc suos assignata p. p.
p. tunc diffinimus p. tunc sive factu conseruacione
predicati unum subiecto si non predicata natus et
nec rite conseruatio cum subiectis tunc erunt
suggerio natus et in maxima natus si nesciis tunc
certius ente et possibiliter erunt suggerios
contingentes et huius maxima cypria et calix
Propterea natus in g. subiectu et predictio natus
inter se repugnat et huius et factus in
maxima remota ad suggestionem natum redire
permissus; nam in illis p. natum extremo
repugnamur certitudine affolius a factis et con-
sequenter possumus illi termini nesciari
grauamus. Extra factis de suis sententiis, q. d.
suggestionem latenter reductam fuit omnia facta e.

Suggerio tunc natus est maxima accidentalis et natus
duplex. Aliud est Coris, Aliud est singularis.

Suggerio coris natus et acceptio termini coris q.
de quo figura nesciis p. tunc quia erunt
distractio figura ut huc, hoc est dicit. Iu-

Suggerio rectis figuris et acceptio termini
singularis q. de quo figura sententia Joh.
grauamus. Distractio figura ut hoc est Petrus et alii.

Suggerio accidentalis coris et acceptio termini
Est q. de quo figura de quo nesciis p. tunc sententia
tuu importabat per uerbo, ut hoc est alibi.

Suggerio accidentalis singularis et acceptio termini
non figurans q. de quo figura nesciis
figito de quo tuu nesciis

suggerio accidentalis
talis quae?

suggerio in maxima natus
p. illis suggestis natus.
In contingenti, p. istis
certius ente.

Proprius in maxima re
mota re iuramento
ad suggestionem natum.

Plato corr.

3a Divis.

Suggerio tunc natus
quam aentius?
Inter duplex.
Coris, natus.

Natus singularis.

Aentius coris.

Aentius singularis.

*Synonymia
cōs. dupla.*

Determinata.

Confusa.

*Synonymia
distributiva*

*Synonymia
Collectiva*

et ab eis tempore importata per nostru. ut huc.
Synonymia & aliq. *accipitris termini* eis in dicti
Synonymia consensu eis item & duplex. Alio determina-
menta latia Confusa.

Synonymia determinata & acceptio termini eis in dicti
nisi sumptu. vel signo aliquo particulari affecti.
ut cum dies, non currit, alijs non currit. Et propter
has synonymas vel species esse determinatas. Signo n.
determinata debet reddere locum suum et
determinato signo fito; sed hoc ostendit effectus
propter signum determinatis. min. potest ea depon-
tre aveniantur. *Synonymia* & acceptio termini eis aliquo
speciali signo confusoris affecti. Ut oī tū dicit.
quod non ī signo affirmatur universaliter ha-
bere sive distribuendi termini cōsensu, quē imedia-
tē affectis & confundendis tunc: cōsensu cui tunc me-
ritate coniungit. v.g. in hac parte ipsi hōc aut
hō, cui imeditate coniungit & confundit aut
quod imeditate affectis & confundit aut
quod cum aliis illis terminis cum sit cōsensu, et con-
fundenter apte ut p̄t & *Synonymia* & *individua*,
dicti determinatae, sed & confundit in omni modo
potest stare aut accipi ip aliquo determinato in
dividu, v.g. in hec parte. Et hōc aut. sit sup,
potest confundit quod non p̄t & aliquo determinato
Synonymia non n. licet ad partem, quod sit hoc aut
non hoc.

Synonymia eis rursum sicut si in distributionem
Collectivam.
Distributione & acceptio termini eis aliquo fit
non universaliter distributione sumptu, distributione
ut huc, vis hō, currit.

Synonymia collectiva & acceptio termini eis signo
universaliter collectivo affecti. ut huc. v.g. hō
collectiva ita ita continet plurim connexione
ut

ut non licet designare sed p̄ alij nō hinc ha
cunctorum, de quib⁹ affit meū distributum. n. g.
Perg. 12. dicit. Quis huc d. non valat
Suppo Distributio & Supplex. Altera Completa

Akta Incomplete.

Completa & acceptio Tern: eis distributi p
fringuis generum, ut hec de acto sentire.
Fringuis hinc p̄ nos supponit Distributio rem
plata q̄a non potest inveni. ut illi emere
tere illius predictum sicut et hoc cumq; nisi,
nisi sub alijs contento.

Suppo Distributio
nā Completa.

Suppo Distributio & nos nō possunt & acceptio
Tern: eis distributi & generum fringuntur.
id est in genere vel p̄ nos & non & in con-
tentio sicut genere vel p̄ nos. ut autem fuit
in arca Noe, & suppo Distributio in con-
tentia, nam c̄q; fringuis iste, quod de quib⁹
emergit genere vel p̄ nos actis alij fuerint in
arca Noe, non vero fringuis q̄o in distributione
actis fuerint in arca Noe, hoc n. plane fals.

Suppo Distributio
nā Incom
plete.

Circa haec diversas Nota illius esse factas
sunt diversas considerantes, sicut & feminis
fugitores considerari potest in ordine ad si-
niestram: nam aut concubis nō in ordine ad suum
fringam, aut in ordine ad unionem, quia hinc
cum predicto et conjugis, aut sicut in ordine
ad p̄fugam aliquam q̄b⁹ officiis terminat. Et haec
diversas considerantes diversim⁹ et varie
supponit, vel probat Tern: supponit enim
sicut sicut si: hi ordinis ad litteram fringam, sicut
fringam in matrem et fratrem, fringam
cum, et personalem; supponit et in operam.
In ordinis vero apud r̄mīne, q̄d & nō potest sub
rebus et predictum, sicut fringam illam in acciden-

Rāo nro bel
distributio.

N.B.

Suppo Distributio
nā dubi⁹.

2.

3.

falem & naturam. In nomine vero ad signa
 significans illam omni confusam & determini-
 natorem, sibi tributum & collectivam, conside-
 ram & in completem.
 Unum agnum menem sit contra & prius sup-
 vis natura, quia tale est. In haec specie hoc pos-
 sibiliter & aliis, subiecto significat natura, et
 non est in materia nata, sed non est significatum
 naturam esse in materia recte & hoc ma-
 gne significare accipiunt per se & ex natura
 accipi, sed significat natura. Quod nam: sed iuncti
 non est in materia nata, sed non est significatum
 prius, sed non est in materia nata.
 Q. Nato per subiecta in haec specie significare
 ex natura, licet non accipiatur & ex aliis ex natura
 est accipi, istud non tamen ex connexione sed iuncti
 cum subiecta sumit, quod ad significandum regitur
 sed ex iuncta ratione ampliatur ab illo
 ad alios propribiliter.
 Notemus et ad indicata significandum significatum vero
 signa prius significans significari, & ex se ha-
 bent naturam, ut term. Ceteris aliis significantibus vero
 fundantur. gratia signa sunt hanc. Regnabunt
 primi, his, ter tertiis, si secundus significans
 numerus vel in haec prius, ceteris regnibus vel etiam
 dunque iste termus & aliis significantibus eam
 illius termini regnabit. non licet dicere ceteris
 regnibus ad significandum sed regnabit terminus.
 Sed aliis significantibus natura, & hinc & de aliis signis
 enumeratis, & prius libet
 tractant hic aliis signis satis de significando determina-
 rum modo scilicet illis significantibus excedent. sed ut nos
 breviter haec explicamus, sumitque solum determinatio
 Relatum est rei antecedente recordatum.
 Hoc vel

Nota circa significandum
 significans.

Signa significans significans.

Significans significans.

Datio Relatum.

Hoc relatum nomine dicitur alius non est accidentis,
huius alius substantiae.

Diversio relativa.
Relat. substantiae.

Relatum substantiae quod refert sive pars
et modum et substantie, ut q. e. q. q. quid &c.

Relat. accidentis.

Relatum non accidentis quod refert
sive pars et modum alteri abiacentis, ut
talis, genitilis.

Relat. Identitatis.

Aliud est Relatum Identitatis quod refert sive pars
et ille secundus, ut ille, ipse, idem.

Relat. Diversitatis.

Aliud est Diversitatis quod refert sive pars
in obliquo secundus pro singula a suo antice
denuo, ut aliis, alterus &c. si n. q. dicunt alter
deinceps currit, debet intelligi de aliis propositis
diffinitis a Petro.

Relatum aliis Recipientem. Aliud non
recipientem.

Recipientem quod refert sive pars pro illius re,
profectu: et haec duplex & aliud primaria
propter. ut ego, tu, quis. Aliud derivatum
ab me, tuis.

Non Recipientem.

Perceptu pro nota Relatum, scilicet quod non
supponit relatum, nisi sit in intelligibili
significando sive anteriori sive quod referunt; et dicta
relativa, exceptis recipientis primariae propter,
supponit nisi signum signorum propter,
conveniens, ut in s. et hoc est autem significandi
genitilis. Aliud relatum, iste, et sicut habeat sive
potest hunc sive pars quod refert. Si vero relati,
non nullus signus aperatur, ratiocinari possit
item, atque sive pars. n. g. sit hic autem, et mouere:
illud relatum qui, licet sit aperitur sive signum
butius immediate, supponit in distributione
scientia

Relativa non potest
sive supponit
sive coniuncta
ante edicatio
excepit relati,
nus primariae propter.

Scientia et relatio non se supponere
suppe futili, ampliis aut personali, nati
aut accidentali; sed suppes iste convenient
est prae futili antecedentibus, & referunt
et ut mentis aliam spiritus cognoscit in qua vita,
tina expriment. sed cognoscit in qua vita,
ferunt. unde et relatio primaria est ad anima quae re
modo resoluens a futili ab aliis. Ois hoc
diligat. resolvit sic. hic te diligat & hoc te diligit
gutte. et eodem modo sciens & hoc dicere de
relationis derivatis futili. Preliminis non
est, q. si penses ut probetum pmi a palegras
ad hanc ratiem in q. Ois hoc facit & dignatur
resoluens in le in hanc regulatur et hoc resolutio
qui, pennis in relatione sibi; et resolutio aut
futili tuis, ois hoc facit et illa dignatur; que
regulatur sibi resolutio; hic te facit & illa
dignatur. hic te facit et illa dignatur.

Dubium Septimum

Quid sint Ampliatio Restric cio et Appellatio.

Secunda

Secunda proprietas Logiculis terminorum est
Ampliatio; quae si defini vi solet.

Ampliatio est extensio termini a minori
ad maiorem supremum vel acceptiōnem
n. g. in hac p̄p̄t̄, homo n̄ s̄p̄t̄ iustus, ille leming
homo, ampliatur, stat n̄ p̄t̄ iustus, n̄ t̄m
q̄ s̄p̄t̄, sed et q̄ omnis iste p̄p̄t̄ diffra
hinc.

Dicitur in defini, (vel acceptiōnem) q̄ ut
terminus alijs ampliatur non ē n̄rē quod sup̄,
perut p̄p̄t̄ q̄ s̄p̄t̄, s̄p̄t̄. Et si acceptiōnus
et proposito. Unde in hac p̄p̄t̄, Ante chs E,
vel p̄p̄t̄. et uera ampliatio; non tu uera
sup̄; sed uera n̄ sup̄ p̄p̄t̄ p̄t̄, uenti cat̄
termini de suo figito, uicta exigenium
curulis, q̄ non p̄t̄ ampliatur.

Pro intelligendo uata ampliacionis ceteram,
non probat̄ nota in Dialectices certos q̄,
p̄p̄t̄ servit alijs stat̄ termini. Cum n̄ in
his p̄p̄t̄, p̄p̄t̄ stat̄ in ampliatio; vel re
stat̄ p̄p̄t̄ stat̄ cūpāt̄ a minori ad mai.
ad a ma. ad minori acceptiōne, neque et de
signare alijs stat̄ termini refrestrūt̄ eis
minor vel minor acceptiōne, vel p̄p̄t̄ regi,
letis et in hoc nulla stat̄ ampliatio; aut
restrictio. Stat̄ a. iste termini E illig ac
cep̄t̄ p̄p̄t̄ figito in ordine ad determinata
cum diffin̄t̄ p̄p̄t̄ n̄ portata p̄p̄t̄ cōsideratum
minimale et hinc stat̄ p̄p̄t̄ t̄m, p̄p̄t̄
p̄p̄t̄; si n̄ termini accipiāt̄ p̄p̄t̄
in ordine ad alia diffin̄t̄ p̄p̄t̄ s̄p̄t̄ s̄p̄t̄ q̄ ha
n̄ portata p̄p̄t̄ minimale, tunc non
termini ampliab;. Unde in hac p̄p̄t̄ hodi,
p̄p̄t̄ s̄p̄t̄; illius substantia non ampliab;
quia

d Septem
p M
R Restrī
ellation
Secundū

Quintus Tempora
Imaginatio eius.

Conclusio brevis de
Platonicis.

20. Modus argumenti.

i. modus.

Angeli d. non am,
plam idem mod
universale est pos,
ticularē.

qua solū accipit & hanc existentiam in ista per
temporata & ita exponit principiū pellit.

Nom 20. circa ampliāē quinque eis sicutas quae
in ordine ad quas sit alijs tunc: angelianā.

presens, Proximitas, futurum, Posibile & Imaginariū
quae 20. ultimis istis fratribus non sufficiunt sive
normali tunc logice defensiva ad faciliāē tunc
ampliāē, ita ut lege resit logiq. illas concipi
hym measuras aliquāē tunc quae nolis
imaginariū.

Iste enim ergo tunc accipit non tunc & existit
sive in illa ista tunc & non portat & nescit
sed et & existentia in alia ista, tunc nescit tunc
tunc & angelianā. neq. in hac opere, & ceteris
sunt signa. illius sicut & tunc recte ampliatur
qua non sive accipit & alijs & frequet in ista
existentia cognitis, sed et & existentia
& præterita. Si vero tunc accipit &
existentia in duobus distis istis cognitatis
tunc nullo modo ampliatur, sed potius restans
gip. w.g. in hac opere & mandat & sicut & q.
cognit. illius sicut & tunc non ampliatur.

Nom 20. Tunc ergo medos argumenti in hoc
opere tunc logicali.

Medus primus ē ab ampliāē isti fratribus, ad non
ampliāē affirmatiōne nec negatione bona & consi-
quentia. i.e.g. in hac negatione nullus tunc sit cur-
sore, & nullus tunc curvus, bona & consequentia.
hinc n. bona nollet, ab unicore sibi distributo
ad portentare affirme nec negatione; ita &
ab ampliāē distributo ad non ampliāē bonam
consequit. & a ampliāē isti fratribus tota se ad non
ampliāē, hinc tunc se tenete ad præteritū in
fieri ad supradic.

Modus 2.

2. mors.

Mors. Secundus: à non amplio ad angulum non
distributio bona & conformatio affirmare. Sic ut
et bona & conformatio a parte ad unirem
affirmatur. Alijs hoc faciat, go alijs hoc pt
esse alibi.

Et hi duo modi arguent: sine errore exercitandi
debent notari aliquae regulæ.

1a Regula sit: ut confitetur ab amplio ad non am-
plum vel ad restrictionem q. idem. affirmatur. Ita
bona, obiecta sicut distributio ampli; et bona qm,
stanchia non ampli vel restrictione non q. omnis pomo
pt. unirete et hoc alibi. Go hoc alibi pt. intrere.

Go fit distributio iam dicuntur. constantia vero
sunt alibi, quoniam gratia dividans existens
sunt subjecti, ut in exposito allato patet. q. si
unum ex his omnibus confitetur nulla erit. n. q.
hō pt correre go hoc alibi pt. unirete, nullum
conformatio q. defectu distributio ampli. q. si
nullus hōc confitetur legitime non est; tamen pt
hō correre, go hoc alibi pt. unirete. p. n. da-
ri ante ead eme vero, conformatio falsum,
dato casu q. nullus hoc alibi esset in mundo,
go rey sic constantia non ampli.

2a Regula, ad amplio ad non amplium neg-
at et confitetur bona fit non et necira cora,
ita non ampli; sed sufficit distributio ampli:
n. q. nullus hōc pt. correre, go nullus hec un-
til. vel hoc alibi non pt. correre.

3a Regula a non amplio ad amplium, ut con-
fiteat bona atra redditus et sufficit, ut am-
pli non distributio; si n. Distributio contra
bona non erit, ut habeat confitetur bona: hoc collig-

4. Regula circa
sua medos arg.
et supra dictio.
3a Regula.
hic redditus confor-
tio et distributio.

de lib. 11 pag. 68.
vel 150.
constantia qd fit?
(Affine)

2a Regula.
hic non redditus
constantia.
(Regne)

3a Regula.
hic non redditus
distributio.
(Affine)

pt uiuere, go ho pt uiuere. huc uero mala,
tuo alby pt uiuere, go sit go pt uiuere
spirit a partit ad uniuersitatem butin non e
bona coddys; alijs hoc doce; go sit hoc doce.
bone tu nubis ad uniuersitatem s. Joh. butin. uig.
alijs hoc doce, go ho e doce.

pt Regula a non amplio ad exceptum regne
tul coddys sit bona, petitur exceptus in non
amplio, sed e amplio non vobis brach. uig. ho
alby non currit, et ho alby e; go ho non currit.
confessio bona e; si uero non penitentia em
fauaria pt consequens redi fulm ante uer
ex uero; posito capu, q' nubis hoc pt alby
et sit hoc currat.

Distro Restictionis.

Restriccio e connectatio termini
a maiori ad minorem suprem vel
acceptationem.

L.G. hunc alby e in sy. ille term: ho, re,
toring e li alby; ut tunc huius uerbi uallis
cum ho et nupti share & herbo aliis.
Ubi nota e ut fuit restriccio sotet termini
restringens ut restriccy geni ex parte uniu
erbius, si a alijs term: e restri gant
ad huius fidei, nonq' ni alio extre mo, re,
striccy non efficietur. Und e hoc non fidei
principio, hoc e alby. Et idem in dictu forensi
de aliis terminis ^{de qua vide pag: 130.} restri genti be, ut sunt
ad huius enucleo nupti etas; capu obly
et et sub hancius uices tu gerentes adirebti
nomi.

Ubi term: restriccy
vel restringens.
ut poneat. ex
ex parte uniu
extremi.

Ignoramus octo
dantur a Pre
dictione.

159.

N.B.
Regula brevis
restrictiois et
ampliationis.

restrictio obliqua,
logia hinc hoc in acci-
denti supponit.

Duo modi ar-
gumenti ipsius 157.
i. minus.

Contra non petit
in negatione.
2. modus.

Absurdo quod?

Diminutio.

Et ut Restrictione frust et ampliatione melius
comparari sit tibi certa Regula; Proinde evan-
ges terminus decipi et pluribus quam aliis
fictis respectu cognitis & sententias satis, tunc
taliis terminis vere ampliatus. Si vero actis
prioris & posterioris quam decipit respectu
exdem cylindri sententias satis tunc vere
restinguat. Et istas tres proprietates Restrictionis
si a Alio atque in recta tunc accidentiali
tunc rubore videbatur non nasci.

In Restrictione frust et sive maius & arguum;
Primum. si non restrictio ad restrictum negatur
et affine, bona est conjecta, sive in affixa ponat
constitutio ex parte non restricti; ut bene uel
est, ut hoc currit et hoc alibi est, go hoc alibi cur-
rit. Negatur et bone malest. nullus hoc currit,
go hoc alibi non currit; uti constat adducere
conjecturam, merito est. A non restricto ad non
restrictum partem velanter sumptuosa affue et
negatur; bona est conjecta. immo si negatur
ponens constat in restricto ut bene malest.
hoc alibi non currit, et homo alibi est, go alibi he-
c non currit. In affixa non est neque constat,
bona non malest. hoc alibi disputabat; go alibi
homo disputabat.

Ita haec proprietates reduci possum Klenau
et Diminutio.

Absurdo est subtractio termini a ipsius ad
negationem sic est. ut hoc est nichil. Retrahe et
Diminutio est subtractio sicut pars non termini
admirasti. Ut si sicas atque alibi sit in dentibus
hic cent.

hic contrahit fortum hinc termini alibi, ut illius non amplius est ad finem etiam proprietas fortis fortis est; fortum partem scilicet exponit & pertinet ad unum; fortum dentes.

In his dñis ratiō ympto confusa bona sit facili significi potest. Den. n. licet ab aliis ratiō ad propriam; neq; in dñis ratiō ad propria hinc non possit ratiō esse, hoc ratiō ē in fortis fortis in fortis. neq; ut nālēt. Ratiō alibi fortum dentes; sed Ad hanc alibi.

Dignissimū.

Dignissimū fuit vide pag: 145.

*F*iguratio tandem, qdē ultima pars, hoc termini; & applicatio figurae fortis, matis unius termini ad figuram sūnt alterius.

V.g. Petrus magnus p̄t̄. fortum forte illius termini, magnus, applicatus ad figuram forte alterius termini, forte scilicet dentes n. mag. nō invenit connexio Petri ratiō Phileas. Appellat̄ & duplex. Alia Realis. Alia Accidens. dentalis.

Realis ē applicatio accidentis realis ad forte alterius figūti. Vl. soames ē magnus philes. Appellatio ratiō applicata ad alium accidentis ratiō. n.g. homo ē spes.

Accidens Reale ē id, quod nullus est ab operae mentis in dependenter. ratiō non ē dependens ex te spes ab intellectu. Sed dicitur tu in mente. I.

et ut

Accidentalis.

Realis.

Appellatio duplex.

Et ut apparet non melius significatur
Natura, quo ad idem numerum in parte est,
cum et intellectus a parte substantia tunc non
est nra significatio. ut cum dico, Ratio logica
et magna. non nra appellat intellectus. ne
magis, sicut p[ro]p[ter]a sicut sed tunc ad significatio[rum] isti
tunc est causa substantia. non nra. Denodatur
magnitudine nec Ratio ratio logica, quia ad ap-
pellatum pertinet, committit. /

Nota 20. quo ad intellectum est intellectus numerus
et parte sicut extensio tunc nra fit
appellatus. ut in ex parte intellectu significatur
Nota 30. Dicimus apparet significatur non tunc ex
intelligitur quod est termini, in quo significatur res
debet aut esse termini connotatiui; aut rigorose in-
portare significatur, unde sicut aliam mate-
riam terminis connotatiui sicut significatur: sed
significatur sicut intelligitur in illius quod nra est
ad se primum, terminus significatur. tunc iuste ter-
minus est absolute. nra. in haec p[ro]p[ter]a. hoc est significatur, sed
tunc illius termini sicut, tunc, et nra humana qua-
tus concipiatur significatur. Et si illa terminus
significatur, tunc significatur connotating significatur sicut
significatur sicut significatur sicut huius termini.
Ex quo apte colliguntur significatum nra
et exerceri significatur in secundum: absolute, significatur
quo ceteris, ut significatum aliam denotat.

Nota 40, ultimo, p[ro]p[ter]a h[ab]et sicut de
terminis numerabilis, quod est: illi significant
sicut significatur sicut terminis, quod connotatur.
Quo ceteris ostendit. Nota h[ab]et regulas.
a sicut terminis numerabilis numerus p[ro]p[ter]
ad idem substantias significari tunc substantia in
connotatur significat naturam ad significata
et

4. Nota ampliata.
Ja Nota.
Intellectum loco p[ro]p[ter]
connotatus, non
appellatio.

2a Nota

3a Nota

4a Nota

3. Regula de term.
numerabilis ad significatur.

Ja Regula

2a Regula.

et ad duas & in suppositis deferuntur: ut per
hunc & Pauli finit tres series. illa tamen numeris
hinc, sive, appellat numerum: iste numerus
tamen suppositio & numerus; et hoc ita
est & contra idem. Et et huius est spiritus S. fundi
tres dicit. quia illa tamen numerus suppositis tres; num-
erat tamen duas & una supposita & tria non
centravitur. Ergo hoc regula sic explicatur
ta certa.

2a Regula. termini numerales primariae sunt
conimati adiectives, tamen supposita numerata
et non formata. nam si una albedo in hunc
replumus habet, tria n. s. bene dicentes tres
albi, quia illa termini coniuncti adiectio tamen
numerical supposita: et est contra hanc et non
percepta una seruis; ut una artifex; huc ha-
bet plures facias aut artes. Ex hac regula
sextus & cum in sy nubilo Athanazi tr. non
tres fratres sed una Optens: non tres alterius
sed una & unius illis terminis non adiectum
sed substantiae sumit.

3a Regula. termini numerales sive soni
naturali & adiili substantiae sive illa sit
connotatio sive absolute, tamen numerous
suppositis & non formatis. ut hanc optio
catholica & DEUS & trius. quia illa termini
numeratis denotantur, sive termini
sive tamen supposita numerata & non formata
& deo non respondat. Et hanc de propositis
lascibus terminorum.

B. Tannay.

Dub: 8.

Dubium
De Opp.

Dubium Octauum

De Oppositione Proposis.

Post considerationem proprietatum quoniam sive terminis,
 ex eis propriae compositione, concuerint ut restat ut de
 proprietate dubitum et ipsius propriety competat, agamus.
 Sicut nunc cetera argumenta sive proprietates
 oppositi: et equivalentia. Quibus etiam addi pot
 copiatio existimat; licet illa sit minima instruenda;
 et mutua facit dentalis.
 Inter illas tamen locum ostendit oppositio. quo cetera
 sic determinatur. Dicitur oppositio.
 In oppositio est repugnancia sive oppositio;
 id est unum eodem subiecto et predicto cato
 constans sive affirmativa et negativa;
 veritatem et falsitatem.
 Hoc dictis convenienter plane numerus illa quoniam que
 signant alij. alii dictis oppositio
sed carent oppositio.
 de eodem sive idem.
 Explicatur propositio. Locus genere ponitur
 repugnancia. Addatur sive oppositio;
 id est velut alij oppositio simpliciter uti sive oppositio
 proprieta. Alioquin complexa. Alioquin
 complexa. genere oppositio
nomina?
 Incomplexa est repugnancia inter duas
 res simplices, aut inter duas terminos tamen.
 quae oppositio genere opponuntur u.g. albedo et no
 credo, et alia incomplexa. Incomplexa.
Opposites.
Complexa.

164.
Complexa

90.

Opere petit ut sit
discutit idem in aliis
Opere.

Opere petit ut sit
utrum est potius solum
natura, non auctor.

Aegri eadem
non sunt solae res.

Opere petit idem
utrum est potius solum
Locum tempus modus.

Locus fernandi.

Tempus seruanda.

Complexa non est rebus nautia rister sicut
opere si ex sua natura complexi non sint.
Et de hinc ita opere sermo non potest nisi de ja.
Dicatur et solum subiecto et potius constantia
in qua patitur, multa in clauduntur.
Si solum hinc ratiorem reddit ut sit idem falso
recte in aliis opere: hinc nullum isto opere
Petry natus. Petrus non currit. Petrus albus,
Petry non est magnus. Enim aegri opere non
constat solum subiecto et potius non
poterit ut sit idem subiectum et potius:
unum non sequitur. Si non subiectum sit locum
sequitur vel et potius, stampi idem affit,
metus vel metus de eo non erit vera opere
ut canis latrabo canis non latrat.
Alij omnes ut perirent q. subiectum et potius:
non hoc sit idem solum res, sed et solum uocem.
Unde non ipsi dicunt hinc esse non opere
Tullius orat, Marcius non obato, q. licet sit
eadem res, tu non padam more.
30 Petitur autem sit idem subiectum et potius:
solum locum tempus, et alios ut seu quis enim sicut
as extremer mem. q. si non serventur multis ob:
iectivis nascitur oppositio magnitudini q. non fa:
tis fieri. Et tunc q. idem si non idem serventur
noscuntur. Tunc sicut opere q. videtur oppositor
similiter, q. opere reprobatur. ut cum dicit
Aeneas q. est tunc tempus, Aeneas non est tempus.
q. dicitur opere nesciunt q. tunc tempus.
Tunc tunc profilo casu q. Aeneas sit mollescens.
Idem tunc dicuntur si non servent idem tempus.
Unde hinc non est opere nera, Petrus albus.
Petrus non dignificatur, ex qua non potest idem
sicut solum tempus. unde q. operis opere nera proponit
futuri. Istud opere similiter q. sicut opere nera proponit
Dicitur

165.

Motus fernand.

Proprietates logi
cales fernand.

Dobel et opere idem fabri est ut predicatio formis circumscriptionibus et multis extremerum alias non
est vera opere si haec non servetur, ut in se
quenterby propriez paret. Poterit q. sed potest & docebit.
Poterit non & docebit. Q. non vere opponunt, cum
potest ambas simul opere vera vel falsas.

Debet et fundam feruari oos proprietas
logicales, de eis supra dicta quia si mu-
tantur opere et facile destruuntur.

Dicendum est in dicitur formam affirmans et negationis
fabritate operi statim ad excludendus p.
oies subalternas. P. vere opposita non sunt,
debet quo ad quemlibet subum alioquin in heretice
repugnare habeatur, ita q. unaq. unitis
alio particularis. et sic opere communis
jungitur inter se opponuntur; quatenus
illy negat in quantum vel qualitate.

Nota hinc ut alioquin potest ab affixa vel ipsorum
time debet significare affirmare ex parte subjecti sicut et negatio;
hanc, debet potest ante copulum vel saltem: u.,
de hec. E. negatio. Poterit non & in sty. illa vero
affixa, Poterit non in sty. q. negatio postponit
copulus. Et idem debet offervendi in propria
hypotheticis et mod. aliis de eis supra pag. ixs.
q. nisi potest non ales dicimus infra.

Exclusuntur opere
subalternas.Particula regis,
natina ante copie
tam ponenda.Sedem de propriez
hypotheticis et
modaliis.

Dividitur Opere in eti si definita in 3. membra. Divisio Op.
In Oppos Centravionam. Centrarians. positonis in
of Subcontrariam. Contradictonam.
Subalternae et id est in stylo, non potest prestat
ad hanc eam opere hoc definitam. Contrariam et
de qua sine q. r. non potest generis in p.
vel analogi in analogata. Subcontrariam.

G.
Quatis sit hoc
divisio?

Iuridam

* in veritate.

Primum hanc similius minorum quoniam, si
secundum opinionem est sibi analogum, et quod ratiōne
magis probabilem in contradicione quam a con-
trario est subcontraria. Patet in Nam contradi-
cio nulla in ratiōne similiterque in veritate vel
falsitate; contraria habent unius contradictionis
in falsitate subcontraria in contrarie donec magis par-
ticipem opere, tamen quae cetera sibi sunt
analogia.

Nec obstat quod in contraria in quodcumque unam affi-
mat, per alteram totū negatur. Et quoniam si
seq̄ illas magis opponi, quam contradicторias
cum in istis tamen partīculariter negat quod affi-
mat, et alius minori puderit ut in eis habeat dubitum
aliquis non potest. non obstat in qua tamen
n. contrariae exclusive maiore repugnam
habeant nec tamen in hincā ratiōne cum opposito
minor vel minor premissa a. Contradicторia
n. tamen in veritate quae falsitate deponunt,
quod contraria nec habent.

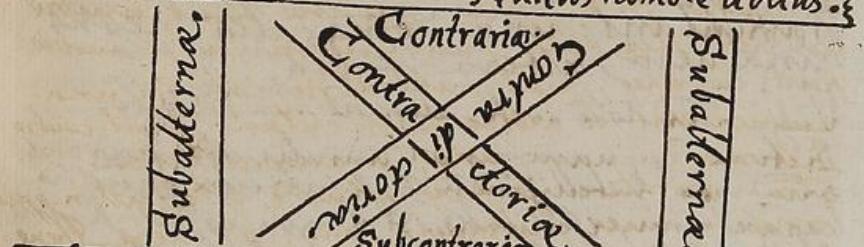
Primum tamen sufficiētiā et brevi solum et recte
exposito sit, et illam ex duplicitate capite de
monstrare. Et ea quantitate. 20. ex veritate
vel falsitate. Secundum et idem, ex qualitate
opere. et utrāq. Nam tamen tria modis nāriā
fit. ex quo duplicitas modis tres operis ratiōne
dūcuntur. Si in operis opposita sunt ambā
univerſalēs tunc sunt contraria, si ambā
particulāres, sunt subcontraria. Si una
universalis et altera particulāris sunt contra-
dictoria et huc ratiōne tamen quantitatē
et in veritatem et falsitatem et ista: vel in operis
opposita non potest tunc ex parte. Tunc
in falsitate. et tunc sunt ambā contraria; vel non
sunt tunc sibi falsa, tunc tamen vera, et tunc
subcontraria.

21. Contraria
22. Subcontraria
23. Similia et dōctus.

Vol non possumt esse simili nera nec falsa et
sunt contradictoria. Nec potes quod si in
magis simus hinc sufficiens sita defini et quam
titate ipsa quantitate sita se in tristis
frecare ad opem hoc in seum potest subal-
terius nere contineret sed opem superius dicit
urta, qd ratus impbandit. Sed ideo ex eo
similis simus sufficiens, qd sit diversa
quantitate sed qd sine formade negandi
aut affirmandi; qd patet ad ipsa opem qd
potest nam alia negat ex toto; alia affirmat
ex toto; aut alia negat ex parte; aut alia
affirmat ex parte et est contra.

Hancem qm opem nota et officia declarat
legimus tabula, qd ipsa figura dicta melius
opem noterunt et dicend a facili capi.
ubi potes fugiores contraria: inferiores sub
contraria qd sunt in angulis p diametri opem,
p his contradicitoria; qd in angulis eisdem
tabulis, snt alternae quae congrant. Ita ut
fugient qd fugient sub alternae; inferier fugi-
entia quae qd alignant snt qd ad quam-
titatem opem habent, His annodere voluimus!

¶ Omnis homo est doctus. Nullus homo & doctus.

¶ Aliquis homo est doctus. Aliquis homo non & doctus.

contra

Contra Simiem dñies. Iamq; plures opes quo
istus, qd. dñis non e; adsequuta. conseqnat
pratet ex bona dñis legity. utq; pbs. non
sunt opes relativa s; privativa s; istus dñis
non contineat s; usq; natus opes. qd.
R. Illas opes esse rem seu terminum non
tm psum de qd. hinc noster formic. et p
negandum qd. dñis non fit adsequuta.

Dubium Nonum

Quid sint Oppositiō Contradicторia. Con- traria. Subcontraria et Subalterna

Contradicitoria
opponeantur

Distribuo non solum
reptili in Contradic:

Contradicitoria vel contradicitio e; opere du-
rum psum quare una univerſalis; alia
particularis: una affua, alia negra:
Puna vera, altera falsa.

V. g. His hoc docty, alijs hoc non e; docty.
Dicendum e; quare una univerſis, alia particularis
quare ita intelligendu e; si subiectu psum sit
capax univerſalitatis. Et n. ne possum habeo
univerſalitate fui. Et si subiectu sit hec non
definit vera contradicitio: ut ita psum.

Petrus

u. sicut plures quis
ad quatuor coniugio
legit. uisus, non
inveniuntur sed isti
apertus quis
non seu terminum
noster formis. ita
non fit utiquatuor.

n Nonum
nt Oppositio
toria. Con-
Subcontraria
llerna

contradiccio. oppo-
una univallis;
atque alia nega-
tiva.
alio haec non possit
at univallis; alia possit
et si possit possit
et non negatur
tatio. ut isti possit
tatio.

Potius & alio. Petri non & alio, nec contradic-
tio oppositum ea forma contraria dicimus initam
quo ad uenitatis et sulphurea affaem negram.
Uices non quod in quantitate habent. Et hinc solent
toldi vocari epis contra et contra de lege.
quis contradictoriam leges obseruent.

169.

Oppos. Contradicitoria
quod inveniuntur?

Ubi nota plures esse feminas et universali-
tatis seu virtutibus plane potest in capaces
10. Term: singularis
potest inveniabilitate potest.
11. Term: Collectio, collectio supponens dicitur.
scribem nullam ad mittere est collectio fuis,
ty. nonne haec nulla est contradiccio. via & lemnis,
ta sunt quadratus. cum elementis non sunt
quadratus. ea subiectum fuisse in multis et ceteris
sumus collectio. in ceteris: distributio
12. inkut sic regnunt.

1. Term: singularis
de inveniabilitate
2. Term: collectio
supponens pag. 63.
3. Term: collectio
supponens pag. 68.

13. Term: supponens simpliciter, non potest et
inveniabilitate seu distributio sumi, non
potest dicere est hoc fuit. potest hoc est his oppositis
in 14. termi supponens simpliciter nequa-
fieri contradiccio. ut cum dicitur hoc est fuit, hoc
non est fuit.

3. Item term: sup-
ponens simpliciter
pag. 63.

15. Term: supponens confusè, non potest et si
scribi, alias statim narrabitur supponens et nulla
est contradiccio. licet in utraque. 4. Term: supponens
iste modus supponens secundum habere
possit contradicitionem. sed idem dicimus de
termine utrumque est simpliciter et per se unius
extremi est cum dico desideria vel similia
autem regis ad audiendum.
his bunt notabiles facili potest contradicto-
m oppositi agnosci.

4. Term: supponens
confusè. 170.

Centra

170.
Centraria ~~oppo~~ gnu?

Centrarietas ē Oppo suam primum
in affecte et negat in veritate, non tu
falsitate et quantitate.

Nam utrūq; p̄t & unitis; et utrūq; p̄t &
falsa in māa cūlū in genti. ut hec dūa
P̄t homo & alio; nullū hō & alio.. Utrūq; p̄t
p̄t habore parti cularem falsa & suffit ut nō
fata unitis p̄dāq; falsa. posib; capi & alijs
hō sū alio, & alijs hō nō nō alio.

Subcontraria
~~oppo~~ gnu?

Subcontrarietas ē Oppo suam pro-
prium parti cularū nō affecte et nega-
tione: nō falsitate nō in verita-
te.

Nam p̄t utrūq; esse vera in māa contri-
genti, capi posito q; P̄tory disputet, et P̄tory
disputed utrūq; hō nō vera, alijs tho-
disputab; alijs hō nō disputed.

Subalterna ~~oppo~~ gnu?
gnatis qd?

Vnites subalter-
nans
partis subalter-
nata.

Subalterna ē Oppo suam primum
in sola quantitate. Vna o. t. unitis,
alio partitis.

Vniuersalit̄ dī Subalternans: parti culare
subalternata, ut in tabula supra 167. pos-
ta videre. Et subalternans ad plura
se referit q̄m subalternata, ut ois hō
s̄ alio. alijs hō & alio. q̄m se ad plura exten-
dit gnām s̄. Et rato invicē q̄m subalternans
partis ex q̄m rato subalternata: q̄m subal-
ternans p̄t sc̄it et ad plura se extensit, q̄m
subalternata.

Leges

Leyes Oppos.

Leyes hanc operum quas inter aut:
 apud nos, eo ipsi eam natus sumus
 Lex Contradictoriam & quae non posse
 possit esse vera nec simul falsa. Tu
 si una est vera altera est esse falsa.
 Si vero una est falsa altera est esse vera.
 Et si una est esse altera altera negatur.
 Pro quo hinc legis prouidit in isto principio
 unius rei notissimo, q̄ & hoc. De quo,
 liber vera & alio vel negatur. Aut quo,
 liber & vel non q̄. Si in una contradictoria
 possint esse simul verae. V. q̄ ista. Petrus
 alio. Petrus non est alio. Sed & Statim, non possit
 possit & vel non q̄. Si enim aliq̄ sit non est al-
 ion, et pari ratiōne possunt esse simul falsa
 sed alio & non possit esse aliq̄ sit non est q̄.
 In vita se stet, hoc, lex contradictoriam
 iuris horum mentis & statim indicare potest
 & tamen nata, ita una plana interficiere
 tare, Petrus habere affectionem, et non habere
 aut non habere albedinis sed habere ali:

Lex Contradictoriam. Hor. Qua praeceps Lex Contra-
 dictria non possunt esse simul verae.
 Pro quo hinc legis & ista. Si in una contradic-
 toria possit esse vera, aut est dari una contradic-
 toria simul vera. Confundens & absurdum
 ex lege ut possit contradictriorum est tamen
 in nata synecdoche. Ergo, obal signata.
 Nam ex una operi unius est natura, & recte
 infest parvitas vera, q̄ contradictriae operi
 sunt

Lex Contradic-
toriarum.

Axioma pliūm.

mutus alteri contraria negra
 contraria. ~~ut~~ ~~et~~ ~~et~~ nullus homo est albus, nullus homo est pulcherrimus
 simul niger. ~~ut~~ ~~et~~ ~~et~~ nullus homo est albus, nullus homo est pulcherrimus
 albus homo est albus, albus homo non est albus.
 Cum ergo ex ipsis oppositus contra victorie, contra
 rios huius negotiis regne, et ea uniti affine,
 sepius manifeste. Similiter sic duas contradicitiones
 simul neras. Nam hinc a priori potest esse ista
 paradoxus sub illa contenta nera simili nam si una
 est falsa; tota unitis est falsa; quia a. oes contra
 ta sub illa debentur esse vera probat. quia unitis
 est dubitare non potest quia illa sit nera,
 si non oes sub illa contenta negra potest. sed quia
 Glibel paradoxus quod contradicunt potest unitis
 nera, qui duas potest posse. Nam similares con-
 tradicitiones neras.

Lex subiecti ratiocinii est hoc c. Subiectio
 traria non potest esse falsa simul probat si
 darentur duas subcontraria falsa, tunc una
 univergales, ex quibz illi inferuntur. quent simul
 neras. sed hoc non est dicendum nam alias da-
 rentur duas contraria simul nera, plus legit
 nam utram subcontraria potest contradicere,
 tunc, albedo contraria unitis. sed si ambae fal-
 si simul illas duas unitis contraria erunt
 simul neras. patet ergo quia una contra
 dictioriam debet esse nera; quia in hoc excepto de
 rivis modis potest. si ista una pars subiectio
 traria, albus homo albus. albus homo non est albus
 simul simul falso, tunc contradicitoria illigatur.
 nam pars paradoxus affine, est nera: unitis si
 negra nullus homo est albus: et contraria bona ea pars
 paradoxus negra, et unitis affine sis homo est albus
 erit est nera. sed unitis affine est negra, simul
 contraria, sed darent duas contraria simul nera
 quia

Lex subiecta,
narum.

Lex subalterna
narum.

quod ipse negat qd; omnia supra asti grata.
Pro subalternis et lex aliqua potest significari.
nimis potest illas ipse simul veras et ea una
referre ex alio si n. subalterna non potest ipse
vera, et subalternata falsa, hinc dicens
Iuxta subiectum quod falsas, quod nemo ait,
malit. Et hoc hoc. si n. hinc ipse subalternas
bis hoc est alio et vera, contra rationem illius alio,
hoc non est alio, et falsa: sed si ipse subalternas
nata, aliis hoc est alio, et falsa. Iuxta subiectum
Dico subiectum ratione falsas: istud in dicto est
aliis hoc est alio, aliis hoc non est alio, quod tu
et contra legem subiectum rationem
Cum hoc stat qd; in maa eundem sententiam subal-
ternata potest ipse vera vel subalternata
est falsa. Et qd; ego capi qd; aliis hoc est alio,
et non qd; hoc sicut alio, tunc vera et
illa subalternata ratione hoc est alio. falsa
vera subalternata ratione hoc est alio. falsa
abstundi sepi, sed in factu dico quod rationes
ipse subiectum falsas, qd; libenter concedimus.
Neq; in hoc capi illa potest vera esse
Hoc est subalternata cum non interficiat ea
unum ut sit, nam aliis ipse est falsa
et contra facta hypothesis.

Quare hic an ipse hypothesis est clavis
inse dico contra rationes n. qd; hinc Petry
currit et Petry non currit; potest alio cum
traditione ipsorum est ipsi nay.

genitio de
ipse hypothesis.

Et si hinc ipse Petry currit et Petry non
currit, et contra ratione ipsorum ista; non Pe-
try currit, et Petry non currit. Et pax. Nam
fidei vulgaris maleficum est ista nay.

me

et melius tradicere quia toti pro negatione ad
neuralem pronunt; quod de propria hypothese
non est ut propositum diximus: sed apropria
tote negatione fisi propositum: sed apropria
tote alteri affectu, Propositum currit et patitur non
currit.

Obiectio 1a.
de contradicitoris.

Non esse contraries
bona et a ipsius affectu
supponitur, non
personaliter.

Obiectio 2a
de contraria.

Non esse contraries

Obiectio 3a.
de subcontraria.

Obiectio 1o. Sunt sunt duas contradicitoria,
hinc et proprie, nullus hinc et proprie: et tu ista sunt si
nullus vera. sed non sicut duas contradicitoria
sunt vero. ita: ratiocinatio minima prima non
vera immo est: secundum quod vera est pro
declaratione discutitur per singula posteriora
n. g. iste homo non est homo: et iste non est
homo: sit de aliis, quo nullus hinc et proprie. quo autem et
alba vera.

Obiectio 2o. Quod ista proprie non sunt contradictio,
nam non est pars proprii principia in oppositione
quoniam. ut ex. est contradictiones debet
renunt hinc modo non, hinc et proprie, hinc non est proprie,
et tunc non sunt quoniam vera, sed non vera, al
tera falsa.

Obiectio 3o. Sunt sunt duas contraria proprie,
magis hinc non est pars oppositorum in altera
hinc non est pars oppositorum; et tu sunt similis
vera, quo primum sicut duas contraria sunt
vera.

Obiectio 4o. Plures proprie non esse contraries, quia tem
per non est oppositum in una distributione in altera
que est contra rationem proprie, quod debet exerciri
inter terminos servantes eundem significatum.

Obiectio 5o. Sunt sunt duas subcontraria quoniam
homo omnes sint et, quoniam hinc nullus aut est homo
sunt similis falsa. quo non sicut duas subcontraria sunt
quoniam. descendendo subfinito obiectio recte, nec
iste hinc non est aut, nec iste, nec iste est.

2a et

Et tunc iste haec multa
est anima fundi formalis
Hoc propter non est
conveniens formalis
et ratiocinatio non
est deinde parti a

Dubium.

Quia

Opponitur

Opponitur

Opponitur

Opponitur

Opponitur

Opponitur

Opponitur

20 it, nec iste ha multa att Q, nec i gla, nec iste. &:
go ambo sunt sicut lassa.
Q. si ipsi prius non sre substantias, q in
substantias formam a & ipsa conditio q est
Term: distributu in uite de debet sibi tri in al,
ura, sed debet parti ad aitani q his non sit.

175.

Non esse substantias.
hanc.

Dubium Decimum

Quid sint

Equipollentia et
Conversio propum. s.

Equipollentia est equivalentia duarum
positionum iisdem extremis constantium
qua sub signorum varia forma multo
se se inferunt.

Est dicere illa prius sicut equipollentes q cum
habent idem suum & alterum hunc et eundem factum
et significantem & diversis signis qby q, q
significat. illa prius non est ha & att. ex parte ha
non est aut. sicut equipollentes in utraq. h. & den
tum et secundum, idem dicitur et significat, q deo officit
illa prius negatur, prima pto ad inuita.

et diam

et statim cum p̄tē parati antepositis est possumus
negare: u.g. non quidam hoc non est sit, ex quibus
universalis affitio, sit hoc sit, p̄tē cādem rām.
Pro intelligenda expositio p̄tē q̄dā fūd
quidam Regula.

3a Et si negas p̄tē alii signo uniti
aut p̄tē, tunc illa p̄tē expositio fūdā ex
traditoris. ut iſtu, non dīg hoc alii, expositio
fūdā contradicitoris, alii hō non ē alii. Similiter
iſtu, non alii hō alii, expositio hōc, nullus hō
hō alii, q̄dā illius contradicitoria.

2a Regula. Si alii signo uniti postponunt
negāo, illa p̄tē expositio fūdā contradicitoris.
ut homo non currit, expositio hōc, nullus hō
currit. Et p̄ta, nullus hō non currit, expositio
hōc, ut hō currit.

3a Regula. Si alii signo uniti vel parati
p̄tē et antepositis negāo, illa secundum expositio
fūdā subalterna. u.g. non hō non ē alii, ex
positio hōc, alii hō & alii. Et item, non alii
hō non ē alii, expositio fūdā subalterna, ut hō
& alii. Et ita, non nullus hō non ē alii, expositio
hōc, q̄dām hō non ē alii. Et ita, non q̄dām
hō non ē alii expositio hōc, nullus hō & alii
Et deinde q̄dā p̄tē fūdā as magis, hō
Regulas, & illud carmen.

Pro, contra die, post, contra, pro, p̄tē, fūdā alter.

CONVERSO Iunā p̄tē Culicannūmū u. alii
ram consequentia per transmutationem
minimū. **Vel** **Carm.**

Est comitatio unius p̄tē in alteram per
extremam comitacionem. In cor.

In Conversione sunt notio sua propria. Convergens scilicet Convergat.

Convergat & illa, cuius extrema transmutand Convergens nro & illa, qd ex ipsius extremis transmutatis efficitur. Ex quocolliguntur clavis qd propria & debet convergat cum inaneat radem tamen antea. licet eadem extrema maneat; sed in diverso modo si unata tunc legem sit pietatis. n.g. nullus huius actus, nullus actus est deinde qd de conversione non maneat radem licet potest maneat, diverso tunc modo posita in ea propria qd conversionis.

Conversione scilicet dividitur in tria membrorum in Similitudinem. Per accidens et Conversione per Contrapositionem.

Conversione simplex est comutatio unius proprietas in alteram per transmutationem extrema, in momento easter qualitate & quantitate. n.g. ista nullus huius legis. sed nullus basis & hoc. & conversione simplex. Et secundum conversionem tunc qd non mutatus accidens aliq. tunc qd eis extrema postea non exploratur mutatur. sed et hoc est comutatio unius in aliis substantiis. sive per hanc conversionem in aliam in figura. Et hoc conversione simplici conversione operari mutatio negatio, in utrumque negatur, ut in eis ablatu non debet. & positus atque in partem extream. Ut ista. atque hoc est actus qd dicitur actus homo.

Conversione per accidens est comutatio unius proprietas in aliam per extremonem transpositionem momente eadem qualitas est hinc.

Et hinc conuersio convertit unitos atque
in partem afferat. Et unitis regnum in
partem negrum. V.g. Omnis homo Propterea
go pro domum aetate hominis. Rursum nullus homo
est autem go pro domum aetate hominis hoc.

Connexio per centrum est comitatio unius
epois in alteram per extremum meum
taeniam manente eadem quantitate et
qualitate, sed mutatis propriis in rebus
unitis. v.g. Quis hoc est autem, ce non autem non homo
similis domini his non est legibus pro domum non
legis nichil non habet. Et hoc modo connexio
epois unitis aetate, et partis negre in se. ut in eoque
allato pelet.

Hoc tres connexi modos designant camina
segmentia.

Primi, simpliciter; convertit enim per accid.
autem o. per contra; sic fit connexio tota.
In quoque diversitate non a suis illis distinctione. Terci;
enim; autem o. in quoque minimeque vocales. a.c.i.o.
a. designat primum unitem aetate. e. unitem reg.
ann. i. partem aetam. o. Partem negram.
Item sunt ista camina.

Primitus a. negus e. sed unius similiter ambo.
Secundus i. negat o. sed partiulariter ambo.
Tertius pro his diversis quod epois unitis regna
et partis aetate, pro similitudine ista dictione feci.
connexio simpliciter. v.g. nullus homo autem
nullus autem est homo. item domini homo autem go qual.
domini autem est homo.

2. Tertius vero per istam partem regnum enim
unitis regnum, o. unitis epois convertit per accid.

Explanatio carmen.

(Terci)

(Enim)

accidens. n.g. nullus hō, capis, qd alius capis nt
 ē hō. rursq; eis hō ait. qd alio ait hō. **Per 3.** (Asto.)
 Item parvum asto, dicitur 3° q unitas
 affra, & parvus negra pugnus connecti per
 contrapositione. ut ista, eis hō ad qd ve
 non acte non homo. rursq; qd am hō nos
 capis. qd qd am non capis non hō. Vbi
 termini mutantur in infinitos.

Centra ita dicta dicitur. Hoc nō ē
 bona connectio. nullus fons est puer, qd
 nullus puer est fons. qd male dicimus q
 unitas negra pugnus simpliciter connecti.
 aut pugnus, qd connecta ē uera, connectens
 vero videtur falsa.

P. Has pugnas in sensu compagita sive simul
 ueras, seu tu in sensu diverso: hoc dico.
 nullus fons in fons fons, est puer, qd nō
 est puer in fons puer est fons qd rursum,
 nō ē.

O. Species 2°. Hoc connectio bona nō ē, nō
 qd hō & mulier qd am mulier est hō.
 qd male dicimus q unitas negra connecti
 & accidens in parvum si negam.

P. Tunc hō connectio non sit bona, qd nō
 formal regula bonae connectiois facit,
 dicitur in connectio nō accidens debet
 unitas negra connecti in parvum negam,
 qd sic non sit. si pugna modo con-
 necterentur. nullus hō & mulier, qd am
 mulier non ē alius hō qd pugna
 connecta qd connectens pugna nō ē, si pugna
 habent.

O. dicitur

Obiciis 30 contra Reg: Et appollentia. Contra
victoria p̄tis minima sunt appollentia q̄d
negat signata signo uniti non facit illas
q̄d possunt. cuiusq; p̄tis obliqua aut. Non
si erit appollentia tunc dico contradictria
sunt simil nero, q̄d dico non sit.

PX. Illam Regula eis in intelligendum non
q̄d contradictriae sunt sc̄, q̄d appollentia habeant
sed q̄d illas p̄tis q̄d erant antea contradicto,
nisi postea fiant appollentes q̄d negant p̄tis
signata.

Obiciis 30. Sunt sunt dico contraria. si
h̄o ē p̄tis nullus h̄o ē aut; t̄t t̄t non reddim
appollentes, n̄cē negat personal signo uniti
dicendo s̄t h̄o ē p̄tis, nullus non h̄o ē aut q̄d s̄t
Regula de contrariis signata signata non
sunt bona.

PX. Illam rām Reg: ita eis in intelligendum
ut negat personal signo uniti, et subiecti
q̄d signata distributos q̄d m̄ capto adato non con
tingit et mole non mōrū formata inter se
appollentia habeant, ut nero operis appol
lentes p̄tis deborent p̄soni; t̄t h̄o ē aut, nullus
h̄o non ē aut.

Dubium Undecimum

Quid sit Propositio Modalis?

Modum definivit quidam haec modo.

Modus est adiacens rei determinatio.

Sed de his rite pars non proposito definiuntur, q
propositio rite accommodata quia logico. alter
go modo, definitio debet.

Modus est dictio modificans unionem Definitio modi.
Predicati cum subiecto.

Propter vero modalis est Oratio continens aliquem modum Denominatio modo,
aliquem modum denotantem unionem us.
Predicati cum subiecto.

Propter modalis in actu pos. modus quatuor Propter modalis
vel. Possibilis. Contingens. Impossibilis. quatuorplex.
vis. et Necesaria.

Possibilis est in qua denotatur predicatio poss. Possibilis quo?
se pugnare potest. ut cum dico. Petrus esse
poterit, est possibile.

Contingens fieri eadem est possibilis, in Contingens?
qua denotatur idem posse unum in actu.
n. g. Petrus vivere est contingens.

Impossibilis est in qua denotatur predicatio non
pugnare subiecto. n. g. non dico. Lazarus
esse agnum, est impossibilis.

Necessaria est illa, in qua denotatus potest
nonio compaginatore falso. n. g. hinc ex art
rate, est necessaria.

Modus iste est simpliciter summi. scilicet Nominaliter. et. Adversarialiter. et et hypostatico
modo est summi ipsius operis. una est causal modo
nominali. ultra est constitutus modo et universalis.
Modus nominis proprius quod sit, putat in figura
populis

propter ipsius potestib[us] in quibus nominis & alio, max
possibiliter. nemini, cunctisq[ue] genit. et
adversari. ut propter dico Petrus possibiliter
currit, hoc cunctis genit[us] & alio.
Hoc hic q[ui] non possit modali, nominale q[ui]
conatur modo noster simplex, p[er]modum
dicit et dicitur, q[ui] ex quo infraferri modi. n[on]
nominis signature & possibiliter. Vt igitur modum
ex quo ille infraferri possit. P[ro]sternitur vero
q[ui] vocatur dicitur.
Proprio modali dicitur in Divisam et Composi-
tam. /.

Diviso Propriis
modalis.

Dicito composita.

Dicito Divisam.

Compositu[m] & illa in qua modo ita modifi cat uni,
universitate cum p[ro]to, ut illius ei simul & eadem p[ro]p[ter]
debet convenire p[ro]p[ter] suam suum latem. n[on] p[ro]p[ter]
possibiliter alba & nigra.

P[ro]p[ter] modalis divisa & in qua modo non dore,
tali p[ro]p[ter] convenire p[ro]to, simul & eadem p[ro]p[ter] in,
mismo sententia utique. simulata n[on]. alba
possibiliter & nigra. p[ro]p[ter] autem in p[ro]p[ter] composita
ille. possibiliter & q[ui] alba manens p[ro]p[ter] simul
habeat nigra p[ro]p[ter] si sit nigra. et uero illa
p[ro]p[ter] sententia q[ui]a comparet vel apparet
p[ro]p[ter] sententia ad p[ro]p[ter] sententia all,
n[on] lev. et in hoc sensu illa p[ro]p[ter] falsa. n[on]
p[ro]p[ter] q[ui] alba manens vel simili p[ro]p[ter] sit nigra
Seneca dicit p[ro]p[ter] q[ui] illo res, q[ui] alba possit
habere nigra me. et hoc hinc q[ui] q[ui] in hac p[ro]p[ter]
modo sum applicat p[ro]p[ter] sententia p[ro]p[ter] sententia ad
mane subiecti. et illa plausus res q[ui] sententia ad
q[ui] alba bone p[ro]p[ter] sententia q[ui] nigra vel grata.
mentas a horum p[ro]p[ter] sententia n[on] ulius debet deprimi
in

ni certe ad factus de nō est q̄ sunt poss
 remanentes hennitatis modis. unde et fact
 denī q̄ se huius corporis filii possibiliter alio in
 rūm. falsa et impossibilitas, id est conge
 fto & falsa et impossibilitas falsa est. Et si
 cere, alio & non est ea mentis possibiliter
 q̄ se dūmā clare potest ea cōspicere tū
 des et visa dūmā & nera. u. i. hoc res
 alba demonstrata aliud isto abdimes
 possibiliter & nigra, et hoc res si ista est sit de
 aliis, id est hoc tū nera, alio possibiliter & ni
 grū. Si nota q̄ in modis ali dūmā si ex p̄m
 semper et ex illa ex veritatem in sagore velij
 sum debet sicut ex p̄tē lēm̄ constabat q̄ ante
 et modū et amplius referrere in sua absolute
 singularia faciat, res autem modū et tūc
 apparet ex p̄tē demī q̄ se vera ne sit velfalna
 n. g. hoc p̄tē modalis dūmā. alio possibiliter
 & nigra an sit nera pro modis dūmā hinc es
 fac retrem sicut illig vicendes hoc possibiliter &
 modum possibiliter aliud sicut abdimes et hoc
 p̄tē possibiliter & alio. Et alio possibiliter
 & nigra. in qua reprobatione iam notum autem
 modū in illa sicut p̄tē se. hoc possibiliter & nigra
 si enī, hoc & modum & p̄tē ex demī ex que
 constat amittit sicut ex p̄tē ex problemate
 et conjecturante et illa modalis nera dūmā
 & dūmā si sicut lēm̄ constabat si n. fil
 absolute, sicut nō ex p̄tē sicut utrum
 in dūmā possit sicut allato est & remansit
 ex p̄tē demī q̄ se, ex qua nō sicut vel fali
 sa modalis possit. sicut hūmā possibiliter lev.
 & dūmā falsa, q̄a ex dūmā possibiliter mod
 & falsa et impossibilitas, scilicet homo & lev. et & contra
 ho

hoc possit hinc & alio, & vera, qd. qd. dñe se &
 vera. si: hinc alio. sicut n. p. p. ut compellere
 fbo, qd ad verba dñm spes modalis sicut p.
 ficit. Et ipsi p. ultima modo et verba
 vel factas p. modalis composite re-
 rendat. non n. qd. longa restat p. fest,
 tui afferendo modo, quo allato sicut ad,
 rit ex tempore, ex qua verba vel fulgur
 possebit. Et rao hinc p. ista. qd in modalis
 p. composite cum modo ita modis
 vni vni p. vni fbo, ut regat ad suu nei
 talem p. tui vni fbo simul coniungi tui
 utriusq. fuit figura, veritas vni sicut sicut
 sit ex hoc, si p. simul coniungi ei reficit
 tui utriusq. fuit figura, qd uero an p. p.
 cognoscas ex p. dñe se abz. restat p.
 afferendo modo: n. qd. ut cognoscas an
 haec p. modis composite vera sit vel fad,
 sic possit hinc alio ut in p. vnu resolue
 fbo, sic abhinc tuo modo consideratis p. qd
 erg dñe se, qd. alio ut in p. vnu, in
 qua ea p. vnu non p. coniungi fbo, tui utriusq.
 fuit figura in p. vnu, non p. simul coniungi
 alio, ut alio, & si eis composite modalis fad,
 sit. Et hoc modo discurret in aliis coni-
 gitibus.

Progas tu qua rae signos vnde sit p. nos
 vales compo sita a dñm.

X. Iacobus: modo sine nominatis sicut vnu
 verbis alio, sicut vnu tui et p. vnu ex parte
 vel dicti, qd in verba m. fuit hinc negat, so
 let ita sed alio t. dñm p. n. qd. Sicut p.
 si

liber ambulat, sedentem posse libet ambulare,
al vero gressu modo penitus invito spiritus aut loco
gredi illis tunc talis est modo modalis conceptus
resupenda est. si ergo impossibiliter alibi etiam
alibi esse nigrum se possibile

Materia spiritus modalis non tam perfun-
dit et non ostendit sibi dictum istud
et non ostendit sibi ad spiritum modum
unde illius spiritus modalis sit in materia natu-
rius dicitur neque connectetur cum mundo. ergo
habet spiritus aut etiam neque illa nescio in materia
remota cuius dicitur cognoscatur modo.
ergo Petrus curare et neque, hoc emperie
est ut contingens.

In materia ergo in geniti spiritus modalis eam
non constitueret nos certi, sicut etiam
spiritus modalis nostra esse nesciamus, et
conspicimus in materia nostra, et non falsa
impossibiliter, et in materia remota. nullum
noscere spiritus contingens habet. et denatur
spiritus modo alio de causa cognoscere et possibiliter
in illis spiritibus et de causis spiritus et possibiliter
conspicere cum modo. si falsa, natura
cognoscitur. ea que est modo alio vel 3
in materia nostra, vel remota. Vnde huc spiritus
fieri illis nostra et in materia nostra, Petrus
curare et contingens. quoniam ipsius cui nos
est subordinatus.

De qualitate spirituum modis alii non illa
habent sufficiens et necessariae dependentes
et suis spiritus deinceps, ut ipsorum discimus
habet.

hunc tamen si negarem operam ita ut
 glos illam operam habet ratiō dicitur habeant
 et aliam ratiō modum, quoniam alijs sens
 affiri, ut ne aere, et non possit. alijs vero negari
 aut non possit, et non possit non. Et si at nigrus
 sicut fructus melis sit modus niger; nigrus,
 liber talis quoque aquat modus niger.
 Ex dictis fessi pates modales cum mentis
 sentia fulgurantibus habent operam, sed si non
 sentientia affectus si negare, et liber se operari
 connectit, et operari posse. Quoniam significum
 certum est dum illas ratiōes ratiōem campi non apparet,
 non ostendit de amplitudine. ratiōne dicitur et
 appellatur, nisi forte in compositione et divisione
 ipsius operi cuem modi ad systema sunt
 ubiq' utrumque sicut sensus ratiōem
 per hanc dicere vultus, q' nos non absur
 dum videamus.

Sed de ipse caro ut q' dicimus nota per
 q' modos. Necesse. Inpossibile. Possibile.
 Ceterū generis. aut possibile non, hanc se
 facit figura ex q' cibis ratiōes operari absolu
 tae. q' nullus alijs operari. Necesse. q'
 operari nullus. possibile hinc figura, alijs:
 possibile non hinc, alijs non. Et ratiōem
 modum modales operari et sua quantitatis
 habent ratiōes ratiōes et ratiōes operari
 veritate et falsitate. alijs operari et ratiōes
 ratiōes et modales operari habent. Et ratiōes
 mis si est sit, et alijs non. contradicterie
 gnos

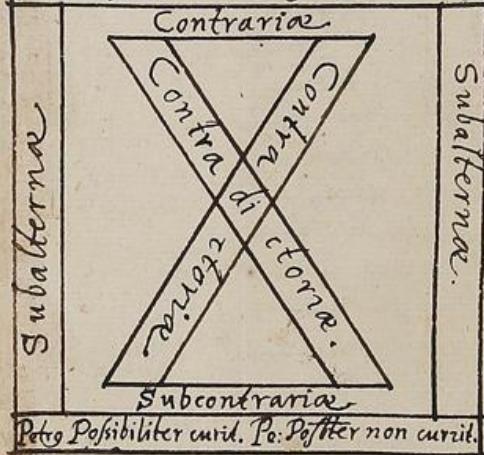
opponunt, ita et necesse est probabile non. u. g.
huius modi non alio opponunt contradicuntur
Petrus curere & negare; Petrus curere &
probabile non.

Ista vero sunt contraria, Petrus curere
& negare; Petrus curere & probabile probabile
huius modi sunt contraria. Petrus cur-
ere & probabile & probabile non. Ut Petrus
probabiliter non currit; ista sunt subtil-
tissimae. Petrus curere & negare Petrus
curere & probabile. Et ista petrus curere
& inprobabile. Petrus curere & probabile
non.

Hec quatuor oppositas rediles equivalentes
Si negabitis de negatione in appollentia tra-
dictis observationis. Si non opponitis negationem
intraea u. s. hinc nequarie Petrus currit
rediles appollentia sua contradictionis,
pronendit negationem de tendo non necis,
fari Petrus currit appellat hinc Petrus
probabiliter non currit. Si uero negatio per
genus modo tunc rediles appollentia
contraria. u. g. Petrus ne appari non
currit, appellat fuis contradictionis Petrus
non probabiliter currit; et ut uice versa
Petrus non probabiliter non currit, appellat
hinc Petrus neccato currit. Si uero que-
rediles de appollentia negatione modis istis u. g.
nequaria tunc rediles appollentia suis
subtilitatis u. s. eodem modo appellatur
negatio appollentia suis quatuor alterius
modo. u. g. non aeterno petrus non currit
equivalat

generalis hinc subi possibiliter currit.
et hinc, non nisi possibiliter potest non currit.

Potest Necesario currit. Potest Impossum non currit.

et hinc, non nisi possibiliter potest non currit.
Vnde, potest possibiliter non
currit. Regule quod plane et
les quae figura non possunt,
volum utrumque agiliter
facilius regimur si levius
alio bone possit.
la figura Contraria. Infor-
matio qm angulus qd dia-
-cussus dolor. qm am-
u doloris subalternae cur-
rit et negat, mutat et
qz pectus inducit.
in non est magna sicutem eodem

n. modo convertitur et sunt quae absoluta. n. q. Potest
possibiliter et potest, convertit hinc modum, potest possi-
biliter et potest. Et potest potest qd sit in re, qd ad
quae hinc et possibile. Vnde nota qd licet in conesse
modum alio fiat transmutari etiam mentis in dicto re,
quae ab aliis qd modo transmutari hoc non se-
tinetur et sic debet esse ratio modis simul et extra-
mis in alio modo transmutari, ut tam qd in
mentis quae conessa possit significari. Et in pri-
mis qd quae modales sunt de necessitate, tunc
debet converti in quae de possibili; qd non
fiat conessa vera aut, convertens falsa. n. q.
ista. hinc qd sit in necessitate, non debet sic con-
verti, qd hinc qd sit qd hinc qd non, hinc
n. convertens falsa. qd sic qd non converti,
qd sit qd hinc qd possibile, in qua modis
illa respondeat ratione impossibile. Et qd
quae modales sunt de impossibili, non sunt
converti.

Nota

Nota

generalis huius rebus probabilitas erunt.
 Et haec, non impossibilitas probat non cur-
 rit, generalis huius, probat impossibilitas non
 currit. Et iste Regulus sicut plane ex-
 dem cum illis quae figura non possit,
 tamen ab eo libato sperandum possit
 sed huc omnia facilius cognoscit si figura
 tabula non alia bona possit et
 pro qua tabula figurae contraria. Infest
 ones subiectarum & non angulis & dia-
 metris oppositis - contraria velox & non
 pulchra & dum coloris pulchritudine tam
 pro modo est & negatur, rursum &
 parvitas in figura proprietas rursum.
 Conuersio non alia non habet magna difficultatem eodem
 modo convertendae sunt quae absoluta. v.g. Pro
 impossibilitate & pulchritudine, conuersio haec modis, pulchritudine
 & pulchritudine & pulchritudine. si prius potius que difficile non est
 que hanc est impossibile. Hic nota & licet in conuersione
 modis alii sicut transmutatio talis mentis in diabolus
 prius ab aliis & modis transmutari, hoc non est
 hinc & sic debet esse ratio unde simul in eis
 mis in alio modo transmutari, ut tam prius con-
 versus prius conuerso possit significare. Et in primis
 prius modis prius de recipere, tunc
 debet conuersi in prius de possibili; qd non
 sicut conuersio vera est, conuersio falsa. v.g.
 ista. hanc que autem de recipere, non debet sic con-
 versari, qd hanc que autem est recipere non est, hanc
 conuersio falsa. sed sic est conuersio
 qd autem de recipere de possibili, in eis multa
 illa recipere rursum est impossibile. Et hoc
 prius modus prius de inpossibili, non prius
 conuersio

conveniens & accidens locis suis unito
est vel negne de dicto quod darem aus non d
conveniens latere n. g. si dicatur ut sit ipse
horum & impossibile non licet ut accidens illorum
convenire sine distinctione & accidens illorum
aliquot horum sit aut impossibile, hoc in facto, quod
facto id debet sit impossibile, hoc in facto,
aut s. impossibile.

Agnit hinc dialetici fusi salis de propria
exponibili, sed non de propriis suis, quod sit impossibile
exponibilis. ut in ipso villa gaudia rati sunt
realis & sursumtus debet, & aliis operis
clariores exponi & vocatus capaces.

Triplex autem est exponibilis. Exclusiva si
exceptiva. Et Reduplicativa.

Exclusiva & illa & consistat aliquam dictione
exclusiva, u. g. tom, solum dimituerunt, & non
particularis exclusiva, scilicet tom & secum sunt
dicamenta. Ut in tracto logico.

Propria exceptiva & illa & consistat his, ar-
ticulis exceptivis, scilicet, nisi, excepto. e. g. de
sit glori horum, & irritate, & hic modo capisci
debet, & aut dicitur, ut ab hinc irritate sit nullus
hinc irritatus.

Propria Reduplicativa & illa & consistat aliquam
dictione reduplicante, quales sunt; quoties,
in isto, ubi, uero vita, & ita & reduplicativa, rati
reduplicante & visibile. Hic nota & ista particularis
reduplicantes qui sunt reduplicantes accidens ut ipse,
sit hoc, & ut alio modo se habent, u. g. album
in isto alibi, & dulce: ita particularis in isto rati
reduplicante sumpta denuntiat istum & hunc alibi
habere

Dicitur exponi-
bilis & prois.

Propria exponi-
bilis triplex.
Exclusiva.

^{2a} Exceptiva

^{3a} Reduplicativa.

Partes propria-
biles sunt
plures acci-
siones.
Specificativa.

Annotacione

habere sicut videlicet et in hoc sensu non
in vita propria non tamen denotat spem rationis
videlicet dulcedinem, esse alteriusnam. Sed sicut
mungo sed ratiocinatio, sicut denotat rationem
quatenus est quia potius conuenit falso. n. p.
rati in sua ratio, et visibile. ubi illa particularis
propositio sed ratiocinatio et notabilis ratione sententia
est quia ratione conuenit falso: ratione alterius n. p.
sunt sententiae ratiocinatio.

Pro complemento vero librum Percheronius
refert hinc significari an propter de futuro contin-
gentia habeant velim ratione nota negotiata vel falso
situlem, sed quod hoc dicitur ex parte rationis excede
nunc istam alibi semper strucitur my. s.

ib. Sann:

INSTITUTION DIALECTICARVM PARS TERTIA

c. Confid.

Dubium

Qua

ergum

Convenit enim
ratione aliis
negotiis vel melius
in memoria illud
memorare quae
negociis suorum
negotiorum. n. p.
et per Ratiocinatio
my. s. nec tamen in